

Europeiska unionens officiella tidning

C 93

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

11 mars 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 93/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2019/C 93/02	Mål C-310/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot Petar Dzivev m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen — Artikel 325.1 FEUF — Konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen — Straffrättsliga förfaranden som rör skattebrott avseende mervärdesskatt — Effektivitetsprincipen — Bevisupptagning — Telefonavlyssning — Tillstånd som meddelats av en obehörig domstol — Beaktande av denna telefonavlyssning såsom bevisning — Nationell lagstiftning — Förbud)	2
2019/C 93/03	Mål C-162/17 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 16 januari 2019 – Republiken Polen mot Stock Polska sp. z o.o., Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 — Ansökan om registrering av ett figurmärke med ordelementet LUBELSKA — Dominerande och särskiljande beståndsdel)	3

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2019/C 93/04	Mål C-165/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Morgan Stanley & Co International plc mot Ministre de l'Économie et des Finances (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som används för såväl skattepliktiga transaktioner som transaktioner som är undantagna från skatteplikt (varor och tjänster för blandad användning) — Fastställande av den avdragsgilla andelen — Filial etablerad i en annan medlemsstat än den där bolaget har sitt säte — Utgifter som filialen haft och som uteslutande hänför sig till genomförandet av huvudkontorets transaktioner — Filialens allmänna omkostnader som hänför sig till såväl filialens som huvudkontorets transaktioner)	3
2019/C 93/05	Mål C-168/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – SH mot TG (Begäran om förhandsavgörande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen — Kedja av avtal som ingåtts i syfte att utfärda en bankgaranti till förmån för en enhet som uppförts på en förteckning över personer vars tillgångar ska frysas — Betalning av uppkomna kostnader enligt ett avtal om motgaranti — Förordning (EU) nr 204/2011 — Artikel 5 — Begreppet ”tillgångar som ställs till förfogande för en enhet som förtecknas i bilaga III till förordning nr 204/2011” — Artikel 12.1 c — Begreppet ”anspråk enligt en garanti” — Begreppet ”person eller enhet som agerar för en sådan persons räkning som avses i artikel 12.1 a eller b”)	4
2019/C 93/06	Mål C-193/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Cresco Investigation GmbH mot Markus Achatzi (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21 — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.2 a — Direkt diskriminering på grund av religion — Nationell lagstiftning enligt vilken långfredagen är en ledig dag för vissa arbetstagare — Motivering — Artikel 2.5 — Artikel 7.1 — Privata arbetsgivares och nationella domstolars skyldigheter när den nationella lagstiftningen är oförenlig med direktiv 2000/78)	6
2019/C 93/07	Mål C-258/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – E.B. mot Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2 — En tjänstemans försök till otukt mot underåriga personer av manligt kön — Disciplinåtgärd som vidtogs år 1975 — Pensionering i förtid jämte minskning av pensionen — Diskriminering på grund av sexuell läggning — Verkningar av tillämpningen av direktiv 2000/78/EG på disciplinåtgärden — Metoder för beräkning av den utbetalade ålderspensionen)	7
2019/C 93/08	Mål C-265/17 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 – Europeiska kommissionen mot United Parcel Service, Inc., FedEx Corp. (Överklagande — Kontroll av företagskoncentrationer — UPS förvärv av TNT Express — Kommissionens beslut om att förklara företagskoncentrationen oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktion — Ekonometrisk modell som kommissionen utarbetat — Ändringar som gjorts i den ekonometriska modellen har inte meddelats — Åsidosättande av rätten till försvar)	7
2019/C 93/09	Mål C-272/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – K.M. Zyla mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Likabehandling — Inkomstskatt — Socialförsäkringsavgifter — Arbetstagare som under kalenderåret har lämnat den medlemsstat i vilken vederbörande har varit anställd — Socialförsäkringsavdraget fastställs proportionellt mot försäkringsperiodens längd)	8
2019/C 93/10	Mål C-313/17 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 januari 2019 – George Haswani mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 86 i tribunalens rättegångsregler — Upptagande till prövning — Justering av talan — Krav på att grunder och argument justeras — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Förteckning över de personer som omfattas av frysningsen av penningmedel och ekonomiska resurser — Beslut att uppta sökanden i förteckningen)	9
2019/C 93/11	Mål C-326/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) mot X, Y och X, Y mot Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) och Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) mot Z (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/37/EG — Registreringsbevis för fordon — Brister i registreringsbevisen — Ömsesidigt erkännande — Direktiv 2007/46/EG — Fordon som tillverkats före harmoniseringen av de tekniska kraven i Europeiska unionen — Ändringar som påverkar fordonets tekniska egenskaper)	9

2019/C 93/12	Mål C-386/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Stefano Liberato mot Luminita Luisa Grigorescu (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i mål om underhållsskyldighet — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5 led 2 — Artikel 27 — Artikel 35.3 — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 19 — Litispensens — Artikel 22 a — Artikel 23 a — Avgöranden erkänns inte om det är uppenbart att de strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) — Artikel 24 — Förbud mot omprövning av ursprungsdomstolens behörighet — Skäl för att neka erkännande som grundas på åsidosättande av reglerna om litispensens — Föreligger inte)	10
2019/C 93/13	Mål C-387/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri mot Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Befintligt stöd och nytt stöd — Kvalificering — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b iv och v — Principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar — Tillämplighet — Stöd som beviljats före avregleringen av en marknad som inledningsvis var stängd för konkurrens — En konkurrent till det mottagande företaget har väckt talan om skadestånd mot den berörda medlemsstaten)	11
2019/C 93/14	Mål C-389/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litauen) – Förfarande som inletts av "Paysera LT" UAB, tidigare "EVP International" UAB (Begäran om förhandsavgörande — Rätten att starta affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar — Direktiv 2009/110/EG — Artikel 5.2 och 5.3 — Regler avseende kapitalbas — Kapitalbaskrav för att utöva verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar — Begreppet "verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar" — Utgivning av elektroniska pengar till säljaren till det nominella beloppet av mottagna medel)	12
2019/C 93/15	Mål C-419/17 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 – Deza, a.s. mot Europeiska kemikaliemyndigheten, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Konungariket Norge (Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach-förordningen) — Bilaga XIV — Upprättande av en förteckning över ämnen för vilka det krävs tillstånd — Upptagande i förteckningen över ämnen som kan komma att upptas i bilaga XIV — Uppdatering av posten avseende införandet av ämnet bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) i förteckningen — Felaktig tolkning och tillämpning av Reach-förordningen och rättssäkerhetsprincipen — Missuppfattning av faktiska omständigheter och bevisning — Prövningens omfattning)	12
2019/C 93/16	Mål C-430/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG mot Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2011/83/EU — Distansavtal — Artikel 6.1 h — Informationskrav avseende ångerrätten — Artikel 8.4 — Avtal som ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som endast medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen — Begreppet begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen — Folder som bifogats en tidskrift — Beställningstalong med en hyperlänk som länkar till information om ångerrätten)	13
2019/C 93/17	Mål C-477/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EU) nr 1231/2010 — Tillämplig lagstiftning — A1-intyg — Artikel 1 — Utvidgning av tillämpningsområdet för A1-intyg till att omfatta tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i en medlemsstat — Laglig vistelse — Begrepp)	14
2019/C 93/18	Mål C-496/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Deutsche Post AG mot Hauptzollamt Köln (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Unionens tullkodex — Artikel 39 — Godkänd ekonomisk aktör — Genomförandeförordning (EU) 2015/2447 — Artikel 24.1 andra stycket — Sökande som inte är en fysisk person — Frågeformulär — Insamling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artiklarna 6 och 7 — Förordning (EU) 2016/679 — Artiklarna 5 och 6 — Behandling av personuppgifter)	14

2019/C 93/19	Mål C-639/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA "KPMG Baltics" i egenskap av konkursförvaltare för bolaget "Latvijas Krājbanka" mot SIA "Kipars Al" (Begäran om förhandsavgörande — Slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper — Direktiv 98/26/EG — Tillämpningsområde — Begreppet "överföringsuppdrag" — Betalningsorder som en innehavare av ett vanligt transaktionskonto lämnat till ett kreditinstitut som senare förklarats insolvent)	15
2019/C 93/20	Mål C-661/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – M.A., S.A., A.Z. mot The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irland (Begäran om förhandsavgörande — Asylpolitik — Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning (EU) nr 604/2013 — Diskretionär bedömning — Bedömningskriterier)	16
2019/C 93/21	Mål C-698/17 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 januari 2019 – Toni Klement mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 15.1 — Ansökan om upphävande av registreringen av ett varumärke — Tredimensionellt varumärke som återger formen på en ugn — Verkligt bruk av varumärket — Motivering)	17
2019/C 93/22	Mål C-74/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande inlett av A Ltd (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2009/138/EG — Upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet — Artikel 13.13 — Begreppet "medlemsstat där risken är belägen" — Bolag som är etablerat i en medlemsstat och tillhandahåller försäkringstjänster för avtalsmässiga risker vid överlåtelser av bolag i en annan medlemsstat — Artikel 157 — Medlemsstat som uppbär skatt på försäkringspremier)	17
2019/C 93/23	Mål C-102/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln – Tyskland) – Förfarande som anhängiggjorts av Klaus Manuel Maria Brisch (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 65.2 — Europeiskt arvsintyg — Ansökan om arvsintyg — Genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 — Fråga huruvida det är obligatoriskt eller fakultativt att använda det formulär som införts enligt artikel 1.4 i genomförandeförordning nr 1329/2014) . .	18
2019/C 93/24	Mål C-551/18 PPU: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie – Belgien) – verkställighet av en europeisk arresteringsorder mot IK (Begäran om förhandsavgörande — Brådskanie mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Europeisk arresteringsorder som meddelats för verkställighet av ett frihetsstraff — Innehåll och form — Artikel 8.1 f — Den kompletterande påföljden nämns inte — Giltighet — Följder — Verkan för frihetsberövandet)	18
2019/C 93/25	Mål C-292/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Tyskland) den 27 april 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer mot Sundair GmbH	19
2019/C 93/26	Mål C-308/18 P: Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Urteil des Gerichts av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 7 maj 2018 i mål T-445/16, Schinga GmbH mot Gemeinschaftliches Sortenamt (CPVO)	19
2019/C 93/27	Mål C-444/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 6 juli 2018 – Fluctus s.r.o. m.fl.	20
2019/C 93/28	Mål C-463/18: Överklagande ingett den 13 juli 2018 av CeramTec GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 3 maj 2018 i mål T-193/17, CeramTec GmbH mot EUIPO . .	20
2019/C 93/29	Mål C-553/18: Överklagande ingett den 29 augusti 2018 av Lion's Head Global Partners LLP av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 juni 2018 i mål T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	20

2019/C 93/30	Mål C-554/18 P: Överklagande ingett den 29 augusti 2018 av Lion's Head Global Partners LLP av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 juni 2018 i mål T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP mot EUIPO	21
2019/C 93/31	Mål C-608/18 P: Överklagande ingett den 24 september 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-825/16, Republiken Cypern mot EUIPO	21
2019/C 93/32	Mål C-609/18 P: Överklagande ingett den 24 september 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-847/16, Republiken Cypern mot EUIPO	22
2019/C 93/33	Mål C-612/18 P: Överklagande ingett den 25 september 2018 av ClientEarth av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 11 juli 2018 i mål T-644/16, ClientEarth mot kommissionen	23
2019/C 93/34	Mål C-726/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italien) den 22 november 2018 – FW, GY mot U.T.G. – Prefettura di Lucca	25
2019/C 93/35	Mål C-729/18 P: Överklagande ingett den 23 november 2018 av VTB Bank PAO, tidigare VTB Bank OAO, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-734/14, VTB Bank mot rådet	25
2019/C 93/36	Mål C-732/18 P: Överklagande ingett den 23 november 2018 av PAO Rosneft Oil Company, tidigare NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, tidigare RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-715/14, PAO Rosneft m.fl. mot rådet	26
2019/C 93/37	Mål C-749/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 30 november 2018 – B, C, D mot Administration des contributions directes	27
2019/C 93/38	Mål C-750/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 3 december 2018 – A, B mot C	29
2019/C 93/39	Mål C-758/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 30 november 2018 – Bulgarian Air Charter Limited mot NE	29
2019/C 93/40	Mål C-796/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 19 december 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH mot Stadt Köln	30
2019/C 93/41	Mål C-813/18 P: Överklagande ingett den 21 december 2018 av Deza, a.s. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 oktober 2018 i mål T-400/17, Deza mot kommissionen	31
2019/C 93/42	Mål C-823/18 P: Överklagande ingett den 27 december 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 18 oktober 2018 i mål T-640/16, GEA Group AG mot kommissionen	32
2019/C 93/43	Mål C-832/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors hovrätt (Finland) den 21 december 2018 – A m.fl. mot Finnair Oyj	33
2019/C 93/44	Mål C-2/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 4 januari 2019 – A. P. mot Riigiprokuratuur	34
2019/C 93/45	Mål C-5/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 4 januari 2019 – Overgaz Mrezhi AD och den ideella föreningen Bulgarska Gazova Asotsiatsia mot Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	34

2019/C 93/46	Mål C-8/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 7 januari 2019 – brottmål mot RH	35
2019/C 93/47	Mål C-60/19 P: Överklagande ingett den 24 januari 2019 av Mouvement pour une Europe des nations av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 27 november 2018 i mål T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mot parlamentet	36
Tribunalen		
2019/C 93/48	Mål T-400/10 RENV: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Hamas mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism — Frysning av tillgångar — Huruvida myndighet i tredje land kan anses vara en behörig myndighet i den mening som avses i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Faktaunderlag för beslut om frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Oriktig bedömning — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Rätt till försvar — Rätt till egendom)	38
2019/C 93/49	Mål T-298/16: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – East West Consulting mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadestånd — Instrument för stöd inför anslutningen — Tredjeland — Nationell offentlig upphandling — Decentraliserad förvaltning — Beslut 2008/969/EG, Euratom — System för tidig varning — Aktivering av en varning i systemet för tidig varning — Skyddet av unionens ekonomiska intressen — Kommissionens beslut att inte godkänna i förskott — Ingen tilldelning av kontrakt — Tribunalens behörighet — Tillåtlighet av bevis — Rättslig grund för att aktivera varningen saknas — Rätt till försvar — Oskuldspresumtion — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter — Orsakssamband — Materiell och ideell skada — Förlorat kontrakt — Förlorad möjlighet att erhålla andra kontrakt)	40
2019/C 93/50	Mål T-348/16: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot ERCEA (Skiljedoms klausul — Sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration — Projektet Minatran — Stödberättigande kostnader — Ersättning — Skiljedom — Återvinning)	40
2019/C 93/51	Mål T-412/16: Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Bena Properties mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Rätt till försvar — Rätt till effektivt domstolsskydd — Motiveringsskyldighet — Uppenbart felaktig bedömning — Rätt till anseende och heder — Rätt till egendom — Oskuldspresumtion — Proportionalitet)	41
2019/C 93/52	Mål T-413/16: Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Cham mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Rätt till försvar — Rätt till effektivt domstolsskydd — Motiveringsskyldighet — Uppenbart felaktig bedömning — Rätt till anseende och heder — Rätt till egendom — Oskuldspresumtion — Proportionalitet)	42
2019/C 93/53	Mål T-525/16: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – GQ m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 31 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Assistenten under en övergångsperiod — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilläts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin ”ledande assistent” (AST 10) sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling — Förlust av möjligheten till befordran till lönegrad AST 10 — Berättigade förväntningar)	43
2019/C 93/54	Mål T-526/16: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FZ m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 30 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Handläggare under en övergångsperiod (AD 13) — Handläggare (AD 12) — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilläts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin ”Rådgivare eller motsvarande” eller ”Enhetschef eller motsvarande” sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling — Förlust av möjligheten till befordran till en högre lönegrad — Berättigade förväntningar)	44

2019/C 93/55	Mål T-540/16: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FZ m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 30 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Handläggare under en övergångsperiod (AD 13) — Handläggare (AD 12) — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tilläts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin ”Rådgivare eller motsvarande” eller ”Enhetschef eller motsvarande” sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Begreppet åtgärd som går någon emot — Bekräftande rättsakt — Litispendens — Iakttagande av krav i det administrativa förfarandet — Avvisning)	45
2019/C 93/56	Mål T-641/16 och T-137/17: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Kakol mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Meddelande om allmänt uttagningsprov — Nekat tillträde till utvärderingscentrets uttagningsprov — Titlar och examensbevis erkänns inte — Tillträde till ett tidigare uttagningsprov — Villkor för liknande uttagningsprov — Regel om överensstämmelse mellan klagomålet och talan — Rättskraft — Det föregående administrativa förfarandet har inte iakttagits — Beslut som går någon emot i enlighet med artikel 91.1 i tjänsteföreskrifterna — Behörighet som tillkommer den som antagit rättsakten — Begäran om skadestånd)	46
2019/C 93/57	Mål T-750/16: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FV mot rådet (Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Likabehandling — Förbud mot åldersdiskriminering — Uppenbart oriktig bedömning — Ansvar)	47
2019/C 93/58	Mål T-881/16: Tribunalens dom av den 15 januari 2019 – HJ mot EMA (Personalmål — Tillfälligt anställda — Delvis avvisning — Begäran om föreläggande — Tjänstemäns tillgång till sin personalakt — Artiklarna 26 och 26a i tjänsteföreskrifterna — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Personalakt som gjorts tillgänglig för samtliga anställda vid EMA — Skydd för fysiska personer vad gäller unionsinstitutioners och -organs behandling av personuppgifter — Ansvar — Ideell skada)	47
2019/C 93/59	Mål T-46/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – TDH Group mot EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket Pet Cuisine — Det äldre EU-figurmärket The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	48
2019/C 93/60	Mål T-111/17: Tribunalens dom av den 15 januari 2019 – Computer Market mot EUIPO (COMPUTER MARKET) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket COMPUTER MARKET — Absolut registreringshinder — Överklagandet ingivet för sent — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Artikel 60 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 68 i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 49.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 23.1 b i den delegerade förordningen (EU) 2018/625))	49
2019/C 93/61	Mål T-128/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Torné mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Reformen av tjänsteföreskrifterna år 2014 — Tjänstledighet av personliga skäl — Den berörde anställs vid samma tidpunkt som tillfälligt anställd — Övergångsbestämmelser vad avser vissa delar i metoden för att beräkna pensionsrättigheter — Begäran om förhandsbesked — Rättsakt som går någon emot — Syftet med övergångsbestämmelserna — Den personkrets som omfattas av deras tillämpningsområde (ratione personae) — Tjänstetillträde)	49
2019/C 93/62	Mål T-160/17: Tribunalens dom av den 10 januari 2019 – RY mot kommissionen (Personalmål — Tillfälligt anställda — Artikel 2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda — Tillsvidareanställning — Uppsägning — Bristande förtroende — Rätten att yttra sig — Bevisbörda)	50

2019/C 93/63	Mål T-464/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – TP mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Lön — Avdrag på lön — Underhåll beviljat av en nationell domstol i ett förfarande om äktenskapsskillnad — Lojalt samarbete med nationella domstolar — Normbunden behörighet — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Den europeiska kodexen för god förvaltningssed — Regeln om överensstämmelse — Rättshandling som går någon emot — Begäran om ersättning — lakttagande av det administrativa förfarandet)	51
2019/C 93/64	Mål T-477/17: Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Haswani mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Motiverings-skyldighet — Proportionalitet — Felaktig bedömning)	51
2019/C 93/65	Mål T-489/17: Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Windspiel Manufaktur mot EUIPO (Återgivande av formen på en kapsyl på en flaska) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett återgivande av formen på en kapsyl — Absolut registreringshinder — Avsaknad av särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	52
2019/C 93/66	Mål T-572/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – UC mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2015 — Betygsrapport — Tilldelning av meritpoäng — Motiveringsskyldighet — Rätt att bli hörd — Uppenbart oriktig bedömning — Skadeståndsansvar — Ideell skada)	53
2019/C 93/67	Mål T-576/17: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Mas Que Vinos Global mot EUIPO – JESA (EL SEÑORITO) ("EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EL SEÑORITO — Det äldre nationella ordmärket SEÑORITA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)")	53
2019/C 93/68	Mål T-671/17: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Turbo-K International mot EUIPO (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TURBO-K — De äldre icke registrerade varumärkena TURBO-K — Relativa registreringshinder — Användning av ett kännetecken i näringsverksamhet i mer än enbart lokal omfattning — Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättsliga åtgärder som vidtas inom common law-systemet på grund av renomménlytning (action for passing off) — "Goodwill")	54
2019/C 93/69	Mål T-761/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – UR mot kommissionen (Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/322/16 för rekrytering av handläggare på revisionsområdet (AD 5/AD 7) — Villkor för deltagande — Exmensbevis som krävs — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna)	55
2019/C 93/70	Mål T-801/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))	55
2019/C 93/71	Mål T-802/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))	56
2019/C 93/72	Mål T-803/17: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))	57

2019/C 93/73	Mål T-832/17: Tribunalens dom av den 10 januari 2019 – achtung! mot EUIPO (achtung!) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket achtung! — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning 2017/1001))	57
2019/C 93/74	Mål T-7/18: Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Inforsacom Logicalis mot EUIPO (Business and technology working as one) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Business and technology working as one — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) .	58
2019/C 93/75	Mål T-30/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Yado mot EUIPO – Dvectis CZ (Stödkudde) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning nr 2371591-0001 (Stödkudde) — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Dokument som skickats till EUIPO genom kontaktförmuläret — Dokument som skickats till EUIPO elektroniskt och per telefax)	58
2019/C 93/76	Mål T-40/18: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Ecolab USA mot EUIPO (SOLIDPOWER) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket SOLIDPOWER — Relativt registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	59
2019/C 93/77	Mål T-91/18: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Equity Cheque Capital Corporation mot EUIPO (DIAMOND CARD) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket DIAMOND CARD — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	60
2019/C 93/78	Mål T-368/18: Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret mot EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ETI BIMBO — Äldre EU-figurmärket BIMBO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Omsättningskrets — Känneteckenslikhet — Det äldre varumärkets särskiljningsförmåga — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	60
2019/C 93/79	Mål T-160/18: Tribunalens beslut av den 16 januari 2019 – Theodorakidi mot EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket THYREOS VASSILIKI — Ogiltighetsförklaring — Rätten till namnet Vassiliki i Grekland — Relativa ogiltighetsgrunder med hänsyn till intrånget i en rätt till ett namn — Artikel 60.2 a i förordning (EU) 2017/1001 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	61
2019/C 93/80	Mål T-304/18: Tribunalens beslut av den 23 januari 2019 – MLPS mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring och passivitetstalan — Avskrivning av ett klagomål — Kommissionens beslut att inte inleda ett förfarande som grundas på artikel 7 FEU — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	61
2019/C 93/81	Mål T-331/18: Tribunalens beslut av den 16 januari 2019 – Szécsi och Somossy mot kommissionen (Skadeståndstalan — Institutionell rätt — Underlåtenhet av kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ungerska domstolarna iakttar artikel 13 i direktiv 2005/29/EG och den regel om genomförande i nationell rätt som föreskrivs där — Avvisning)	62
2019/C 93/82	Mål T-436/18: Tribunalens beslut av den 23 januari 2019 – Prigent mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Avskrivning av ett klagomål — Kommissionens har vägrat att inleda ett fördragsbrottsförfarande — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	62
2019/C 93/83	Mål T-557/18: Tribunalens beslut av den 10 januari 2019 – LG Electronics mot EUIPO – Beko (BECON) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Det saknas anledning att döma i saken)	63

2019/C 93/84	Mål T-574/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 januari 2019 – Agrochem-Maks mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Växtskyddsmedel — Verksamma ämnet oxasulfuron — Godkännandet för utsläppande på marknaden har inte förlängts — Ansökan om uppskov med verkställighet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning) . . .	64
2019/C 93/85	Mål T-751/18: Talan väckt den 21 december 2018 – Daimler mot kommissionen	64
2019/C 93/86	Mål T-755/18: Talan väckt den 22 december 2018 – FL Brüterei M-V m.fl. mot kommissionen . . .	65
2019/C 93/87	Mål T-756/18: Talan väckt den 28 december 2018 – AG mot Europol	67
2019/C 93/88	Mål T-760/18: Överklagande ingett den 20 december 2018 – Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)	68
2019/C 93/89	Mål T-6/19: Talan väckt den 4 januari 2019 – Irish Wind Farmers' Association med flera mot kommissionen	69
2019/C 93/90	Mål T-10/19: Överklagande ingett den 4 januari 2019 – United States Seafoods mot EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)	69
2019/C 93/91	Mål T-17/19: Talan väckt den 11 januari 2019 – Giulia Moi mot parlamentet	70
2019/C 93/92	Mål T-21/19: Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)	71
2019/C 93/93	Mål T-23/19: Överklagande ingett den 14 januari 2019 – Limango mot EUIPO – Consolidated Artists (limango)	72
2019/C 93/94	Mål T-24/19: Talan väckt den 11 januari 2019 – INC and Consorzio Stabile Sis mot kommissionen	73
2019/C 93/95	Mål T-29/19: Överklagande ingett den 15 januari 2019 – Idea Groupe mot EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)	73
2019/C 93/96	Mål T-35/19: Talan väckt den 17 januari 2019 – Benavides Torres mot rådet	74
2019/C 93/97	Mål T-36/19: Överklagande ingett den 18 januari 2019 – PE Digital mot EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)	75
2019/C 93/98	Mål T-40/19: Överklagande ingett den 21 januari 2019 – Amigüitos pets & life mot EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)	76
2019/C 93/99	Mål T-44/19: Överklagande ingett den 23 januari 2019 – Globalia Corporación Empresarial mot EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)	77
2019/C 93/100	Mål T-46/19: Talan väckt den 25 januari 2019 – Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen	78

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2019/C 93/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 82, 4.3.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 72, 25.2.2019

EUT C 65, 18.2.2019

EUT C 54, 11.2.2019

EUT C 44, 4.2.2019

EUT C 35, 28.1.2019

EUT C 25, 21.1.2019

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot Petar Dzivev m.fl.

(Mål C-310/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen — Artikel 325.1 FEUF — Konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen — Straffrättsliga förfaranden som rör skattebrott avseende mervärdesskatt — Effektivitetsprincipen — Bevisupptagning — Telefonavlyssning — Tillstånd som meddelats av en obehörig domstol — Beaktande av denna telefonavlyssning såsom bevisning — Nationell lagstiftning — Förbud)

(2019/C 93/02)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Petar Dzivev, Galina Angelova, Georgi Dimov, Milko Velkov

Domslut

Artikel 325.1 FEUF och artiklarna 1.1 b och 2.1 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, undertecknad i Luxemburg den 26 juli 1995, lästa mot bakgrund av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att de, mot bakgrund av principen om effektiv lagföring av skattebrott avseende mervärdesskatt, inte utgör hinder för att den nationella domstolen tillämpar en nationell bestämmelse som innebär att bevismedel, såsom till exempel telefonavlyssning, som kräver ett förhandstillstånd från en domstol, inte får användas om tillståndet har utfärdats av en obehörig domstol, även om det endast är genom detta bevismedel som de aktuella brotten kan styrkas.

⁽¹⁾ EUT C 310, 29.8.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 16 januari 2019 – Republiken Polen mot Stock Polska sp. z o.o., Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import

(Mål C-162/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 — Ansökan om registrering av ett figurmärke med ordelementet LUBELSKA — Dominerande och särskiljande beståndsdel)

(2019/C 93/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Övriga parter i målet: Stock Polska sp. z o.o. (ombud: T. Gawrylczyk, radca prawny), Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: M. Rajh och D. Botis), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (ombud: R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwalt)

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 239, 24.7.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Morgan Stanley & Co International plc mot Ministre de l'Économie et des Finances

(Mål C-165/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som används för såväl skattepliktiga transaktioner som transaktioner som är undantagna från skatteplikt (varor och tjänster för blandad användning) — Fastställande av den avdragsgilla andelen — Filial etablerad i en annan medlemsstat än den där bolaget har sitt säte — Utgifter som filialen haft och som uteslutande hänförs till genomförandet av huvudkontorets transaktioner — Filialens allmänna omkostnader som hänförs till såväl filialens som huvudkontorets transaktioner)

(2019/C 93/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Morgan Stanley & Co International plc

Motpart: Ministre de l'Économie et des Finances

Domslut

- 1) Artiklarna 17.2, 17.3, 17.5 och 19.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund samt artiklarna 168, 169 och 173–175 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så, att beträffande utgifter som uppkommit för en filial registrerad i en medlemsstat som uteslutande hänför sig till såväl mervärdesskattepliktiga transaktioner som transaktioner som är undantagna från mervärdesskatteplikt som utförts av filialens huvudkontor beläget i en annan medlemsstat, ska en avdragsgill andel tillämpas som motsvarar kvoten av ett bråk där nämnaren består av omsättningen, exklusive mervärdesskatt, som enbart utgörs av dessa transaktioner och där täljaren utgörs av de beskattningsbara transaktioner som även skulle medföra avdragsrätt om de hade utförts i den medlemsstat där filialen är registrerad, vilket gäller även när avdragsrätten följer av att filialen utnyttjat en valmöjlighet att låta transaktioner som utförs i denna stat omfattas av mervärdesskatt.
- 2) Artiklarna 17.2, 17.3, 17.5, och 19.1 i sjätte direktivet 77/388 samt artiklarna 168, 169 och 173–175 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att i syfte fastställa den avdragsgilla andel som är tillämplig på allmänna omkostnader för en filial registrerad i en medlemsstat, vilka hänför sig såväl till transaktioner som filialen utför i den staten som till transaktioner som utförs av filialens huvudkontor beläget i en annan medlemsstat, ska nämnaren i det bråk som uppställs för beräkning av den avdragsgilla andelen utgöras av transaktioner som utförs av såväl filialen som huvudkontoret, varvid täljaren i detta bråk, förutom de skattepliktiga transaktioner som utförs av filialen, endast ska bestå av sådana skattepliktiga transaktioner som utförts av huvudkontoret som även skulle medföra avdragsrätt om de hade utförts i den berörda filialens registreringsstat.

(¹) EUT C 213, 3.7.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – SH mot TG

(Mål C-168/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen — Kedja av avtal som ingåtts i syfte att utfärda en bankgaranti till förmån för en enhet som uppförts på en förteckning över personer vars tillgångar ska frysas — Betalning av uppkomna kostnader enligt ett avtal om motgaranti — Förordning (EU) nr 204/2011 — Artikel 5 — Begreppet ”tillgångar som ställs till förfogande för en enhet som förtecknas i bilaga III till förordning nr 204/2011” — Artikel 12.1 c — Begreppet ”anspråk enligt en garanti” — Begreppet ”person eller enhet som agerar för en sådan persons räkning som avses i artikel 12.1 a eller b”)

(2019/C 93/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: SH

Svarande: TG

I närvaro av: UF

Domslut

- 1) Artikel 5.2 i rådets förordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ska tolkas enligt följande:
 - Artikel 5.2 är tillämplig i en situation, såsom den i det nationella målet, där kostnader enligt ett motgarantiavtal ska betalas av en bank i unionen till en libysk bank som förtecknas i bilaga III till denna förordning.
 - Artikel 5.2 är i princip inte tillämplig i en situation, såsom den i det nationella målet, där kostnader enligt ett motgarantiavtal ska betalas av en bank i unionen till en libysk bank som inte längre står upptagen på förteckningen i bilaga III till nämnda förordning, eller av en bank i unionen till en annan bank i unionen, när den bankgaranti som den libyska banken utfärdat har utfärdats till förmån för en enhet som står upptagen på denna förteckning, såvida inte en sådan betalning, på grund av eventuella juridiska eller finansiella band mellan den bank som mottar betalningen och enheten på nämnda förteckning, leder till att betalningen av nämnda kostnader indirekt ställs till förfogande till förmån för denna enhet.
- 2) Artikel 12 i förordning nr 204/2011 ska tolkas på enligt följande:
 - Artikeln är, i dess ursprungliga lydelse, tillämplig när avgifter enligt ett motgarantiavtal ska betalas av en bank i unionen till en libysk bank som står upptagen på förteckningen i bilaga III till denna förordning, eller av en bank i unionen till en libysk bank som inte står upptagen på denna förteckning, när den bankgaranti som beviljats av den libyska banken har utställts till förmån för en enhet som står upptagen på nämnda förteckning under förutsättning av den libyska banken ska anses vara en enhet som agerar på den libyska regeringens vägnar, vilket det ankommer på den nationella domstolen att bedöma.
 - Artikeln är, i dess lydelse enligt förordning nr 45/2014, inte tillämplig när avgifter enligt ett motgarantiavtal ska betalas av en bank i unionen till en libysk bank vars namn står upptaget på förteckningen i bilaga III till denna förordning, eller av en bank i unionen till en libysk bank vars namn inte står upptaget på denna förteckning, när den bankgaranti som beviljats av den libyska banken har ställts till förmån för en enhet som står upptagen på nämnda förteckning när dessa kostnader har betalats innan nämnda förordning trädde i kraft.
 - Artikeln är, i såväl dess ursprungliga som i dess lydelse enligt förordning nr 45/2014, inte tillämplig när kostnader för motgarantiavtal ska betalas av en bank i unionen till en annan bank i unionen.
- 3) Artikel 9 i förordning nr 204/2011 ska tolkas så, att den inte är tillämplig på betalning av kostnader, såsom dem som ska betalas enligt de olika avtal som avses i det nationella målet.
- 4) Artikel 17.1 i rådets förordning nr (UE) 2016/44 av den 18 januari 2016 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen och om upphävande av förordning (EU) nr 204/2011, ska således tolkas så, att den är tillämplig på motgarantikostnader som ska betalas av en bank i unionen till en annan bank i unionen i en sådan situation som avses i det nationella målet, i vilken den slutgiltiga avräkningen äger rum efter det att denna förordning har trätt i kraft.

(¹) EUT C 221, 10.7.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Cresco Investigation GmbH mot Markus Achatzi

(Mål C-193/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21 — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.2 a — Direkt diskriminering på grund av religion — Nationell lagstiftning enligt vilken långfredagen är en ledig dag för vissa arbetstagare — Motivering — Artikel 2.5 — Artikel 7.1 — Privata arbetsgivares och nationella domstolars skyldigheter när den nationella lagstiftningen är oförenlig med direktiv 2000/78)

(2019/C 93/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Markus Achatzi

Motpart: Cresco Investigation GmbH

Domslut

- 1) Artikel 1 och artikel 2.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att en nationell lagstiftning enligt vilken, för det första, långfredagen endast är en helgdag för arbetstagare som är medlemmar i vissa kristna kyrkor och, för det andra, endast sådana arbetstagare, om de är skyldiga att arbeta denna dag, har rätt till ett helgdagstillägg, utgör direkt diskriminering på grund av religion.

De åtgärder som föreskrivs i denna nationella lagstiftning kan varken anses vara nödvändiga för att skydda andras fri- och rättigheter, i den mening som avses i artikel 2.5 i nämnda direktiv, eller anses utgöra särskilda åtgärder för att kompensera för att personer missgynnas på grund av religion, i den mening som avses i artikel 7.1 i samma direktiv.

- 2) Artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att, intill dess att den berörda medlemsstaten – i syfte att återställa likabehandling – har ändrat sin lagstiftning, vilken enbart ger arbetstagare som är medlemmar i vissa kristna kyrkor rätt till en helgdag på långfredagen, är en privat arbetsgivare som omfattas av denna lagstiftning skyldig att också ge sina övriga anställda rätt till en helgdag på långfredagen, förutsatt att dessa arbetstagare innan den dagen har ansökt hos arbetsgivaren om att inte arbeta denna dag, och, följaktligen, för det fall arbetsgivaren inte har tillmötesgått arbetstagarnas önskemål, att de ges rätt till helgdagstillägg.

⁽¹⁾ EUT C 283, 28.8.2017.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – E.B. mot Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA**

(Mål C-258/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2 — En tjänstemans försök till otukt mot underåriga personer av manligt kön — Disciplinåtgärd som vidtogs år 1975 — Pensionering i förtid jämte minskning av pensionen — Diskriminering på grund av sexuell läggning — Verknningar av tillämpningen av direktiv 2000/78/EG på disciplinåtgärden — Metoder för beräkning av den utbetalade ålderspensionen)

(2019/C 93/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.B.

Motpart: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Domslut

- 1) Artikel 2 i direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ska tolkas så, att den, efter det att fristen för att införliva detta direktiv löpt ut, nämligen den 3 december 2003, är tillämplig på framtida rättsverknningar av ett lagakraftvunnet disciplinbeslut som antagits före ikraftträdandet av detta direktiv och genom vilket det fastställs att en tjänsteman ska pensioneras i förtid och att tjänstemannens pension ska minskas.
- 2) Direktiv 2000/78 ska tolkas så, att det, i en sådan situation som den som avses i punkt 1 i domslutet i förevarande dom, kräver att den nationella domstolen, för perioden från den 3 december 2003, ska göra en förnyad prövning, inte av den disciplinåtgärd som blivit bestående och genom vilken tjänstemannen i fråga pensionerats i förtid, utan av minskningen av vederbörandes pension, för att fastställa den pension tjänstemannen skulle ha erhållit i avsaknad av varje diskriminering på grund av sexuell läggning.

⁽¹⁾ EUT C 283, 28.8.2017.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 – Europeiska kommissionen mot
United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.**

(Mål C-265/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Kontroll av företagskoncentrationer — UPS förvärv av TNT Express — Kommissionens beslut om att förklara företagskoncentrationen oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktion — Ekonometrisk modell som kommissionen utarbetat — Ändringar som gjorts i den ekonometriska modellen har inte meddelats — Åsidosättande av rätten till försvar)

(2019/C 93/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold och A. Biolan)

Övriga parter i målet: United Parcel Service, Inc. (ombud: A. Ryan, solicitor, F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, S. A. Pliego och P. van den Berg, advocaten, och F. Roscam Abbing, advocate), FedEx Corp. (ombud: F. Carlin, barrister, G. Bushell, solicitor, och N. Niejahr, Rechtsanwältin)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 231, 17.7.2017

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – K.M. Zyla mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-272/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Likabehandling — Inkomstskatt — Socialförsäkringsavgifter — Arbetstagare som under kalenderåret har lämnat den medlemsstat i vilken vederbörande har varit anställd — Socialförsäkringsavdraget fastställs proportionellt mot försäkringsperiodens längd)

(2019/C 93/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K.M. Zyla

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat vilken, för fastställandet av de socialförsäkringsavgifter en arbetstagare ska betala, föreskriver att det avdrag som är hänförligt till dessa avgifter och som en arbetstagare har rätt till under ett kalenderår ska vara proportionellt mot den period under vilken denna arbetstagare har omfattats av systemet för social trygghet i denna medlemsstat, vilket således innebär att en del av det årliga avdraget, vilken är proportionell mot den sammanlagda period under vilken arbetstagaren inte har omfattats av detta system och har varit bosatt i en annan medlemsstat utan att utöva någon yrkesverksamhet i den medlemsstaten, utesluts från det årliga avdraget.

(¹) EUT C 277, 21.08.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 januari 2019 – George Haswani mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

(Mål C-313/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 86 i tribunalens rättegångsregler — Upptagande till prövning — Justering av talan — Krav på att grunder och argument justeras — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Förteckning över de personer som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Beslut att uppta sökanden i förteckningen)

(2019/C 93/10)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: George Haswani (ombud: advokat G. Karouni)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: A. Sikora-Kalèda och S. Kyriakopoulou), Europeiska kommissionen (ombud: L. Havas och R. Tricot)

Domslut

- 1) Punkt 1 i domslutet i den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 22 mars 2017, Haswani/rådet (T-231/15, ej publicerad, EU:T:2017:200), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 239, 24.7.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) mot X, Y och X, Y mot Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) och Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) mot Z

(Mål C-326/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/37/EG — Registreringsbevis för fordon — Brister i registreringsbevisen — Ömsesidigt erkännande — Direktiv 2007/46/EG — Fordon som tillverkats före harmoniseringen av de tekniska kraven i Europeiska unionen — Ändringar som påverkar fordonets tekniska egenskaper)

(2019/C 93/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Motparter: X, Y, Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), Z

Domslut

- 1) Artikel 2 a i rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon, jämförd med artikel 3.11 och 3.13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, ska tolkas så, att direktiv 1999/37 är tillämpligt med avseende på de handlingar som utfärdats av medlemsstaterna vid registrering av fordon som tillverkats före den 29 april 2009, då fristen för införlivande av direktiv 2007/46 löpte ut.
- 2) Artikel 4 i direktiv 1999/37, jämförd med artikel 3.2 i samma direktiv, ska tolkas så, att myndigheterna i den medlemsstat där det lämnats in en ansökan om en ny registrering av ett begagnat fordon har rätt att underlåta att erkänna det registreringsbevis som utfärdats av den medlemsstat där fordonet tidigare registrerats, på den grunden att vissa obligatoriska uppgifter saknas, att de uppgifter som anges i registreringsbeviset inte motsvarar nämnda fordon och att registreringsbeviset inte gör det möjligt att identifiera fordonet.
- 3) Artikel 24.6 i direktiv 2007/46 ska tolkas så, att det regelverk som däri föreskrivs inte är tillämpligt på ett begagnat fordon som redan registrerats i en medlemsstat, när fordonet i enlighet med artikel 4 i direktiv 1999/37 är föremål för en ansökan om en ny registrering vid den på området behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Om det emellertid finns indikationer på att fordonet utgör en risk för trafiksäkerheten, får den myndigheten, enligt artikel 5 a i direktiv 2009/40, kräva att fordonet genomgår provning innan registrering skett.

(¹) EUT C 293, 4.9.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Stefano Liberato mot Luminita Luisa Grigorescu

(Mål C-386/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i mål om underhållsskyldighet — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5 led 2 — Artikel 27 — Artikel 35.3 — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 19 — Litispens — Artikel 22 a — Artikel 23 a — Avgöranden erkänns inte om det är uppenbart att de strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) — Artikel 24 — Förbud mot omprövning av ursprungsdomstolens behörighet — Skäl för att neka erkännande som grundas på åsidosättande av reglerna om litispens — Föreligger inte)

(2019/C 93/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Stefano Liberato

Motpart: Luminita Luisa Grigorescu

Domslut

Reglerna om litispendens i artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område respektive i artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att när – i ett mål rörande äktenskapsskillnad, föräldraansvar eller underhållsskyldighet – den domstol vid vilken talan i ett senare skede har väckts i strid med dessa regler meddelar en dom som sedermera vunnit laga kraft, så utgör dessa regler hinder för att domstolarna i den medlemsstat där talan i ett första skede väckts vägrar att erkänna domen enbart av detta skäl. Detta åsidosättande kan inte i sig läggas till grund för att vägra att erkänna domen med motiveringen att det är uppenbart att den strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den medlemsstaten.

(¹) EUT C 338, 9.10.2017.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från
Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri mot Fallimento
Traghetti del Mediterraneo SpA**

(Mål C-387/17) (¹)

**(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Befintligt stöd och nytt stöd — Kvalificering —
Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 1 b iv och v — Principerna om rättssäkerhet och skydd för
berättigade förväntningar — Tillämplighet — Stöd som beviljats före avregleringen av en marknad som
inledningsvis var stängd för konkurrens — En konkurrent till det mottagande företaget har väckt talan om
skadestånd mot den berörda medlemsstaten)**

(2019/C 93/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Motpart: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Domslut

- 1) Stöd som har beviljats ett företag före avregleringen av marknaden i fråga, såsom det stöd som är aktuellt i det nationella målet, kan inte kvalificeras som befintligt stöd endast av det skälet att denna marknad inte var formellt avreglerad vid tidpunkten då stödet beviljades, såtillvida detta stöd kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 1 b iv i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF], ska tolkas så, att den inte är tillämplig i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet. Sätillvida det stöd som är aktuellt i det nationella målet har beviljats i strid med kravet på förhandsanmälan i artikel 93.3 i EEG-fördraget, kan de statliga myndigheterna inte åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar. I en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, där en konkurrent till det mottagande företaget har väckt talan om skadestånd, utgör rättssäkerhetsprincipen hinder mot att sökanden, genom en analog tillämpning, omfattas av en sådan preskriptionstid som den som anges i artikel 15.1 i nämnda förordning.

(¹) EUT C 338, 9.10.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – Förfarande som inletts av "Paysera LT" UAB, tidigare "EVP International" UAB

(Mål C-389/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Rätten att starta affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar — Direktiv 2009/110/EG — Artikel 5.2 och 5.3 — Regler avseende kapitalbas — Kapitalbaskrav för att utöva verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar — Begreppet "verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar" — Utgivning av elektroniska pengar till säljaren till det nominella beloppet av mottagna medel)

(2019/C 93/14)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i förfarandet vid den nationella domstolen

Klagande: "Paysera LT" UAB, tidigare "EVP International" UAB

I närvaro av: Lietuvos bankas

Domslut

Artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, ska tolkas så, att tjänster som tillhandahålls av institut för elektroniska pengar i samband med betalningstransaktioner, såsom de som är aktuella i det nationella målet, utgör verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar i den mening som avses i denna bestämmelse om dessa tjänster utlöser utgivningen eller inlösen av elektroniska pengar i samband med en och samma betalningstransaktion.

⁽¹⁾ EUT C 309, 18.9.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 – Deza, a.s. mot Europeiska kemikaliemyndigheten, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Konungariket Norge

(Mål C-419/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach-förordningen) — Bilaga XIV — Upprättande av en förteckning över ämnen för vilka det krävs tillstånd — Upptagande i förteckningen över ämnen som kan komma att upptas i bilaga XIV — Uppdatering av posten avseende införandet av ämnet bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) i förteckningen — Felaktig tolkning och tillämpning av Reach-förordningen och rättssäkerhetsprincipen — Missuppfattning av faktiska omständigheter och bevisning — Prövningens omfattning)

(2019/C 93/15)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Klagande: Deza, a.s. (ombud: P. Dejl, advokát)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) (ombud: W. Broere, N. Herbatschek och M. Heikkilä, biträdda av M. Procházka och M. Mašková, advokáti), Konungariket Danmark (ombud: J. Nymann-Lindgren och M. Wolff), Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev och L. Zettergren) och Konungariket Norge

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Deza, a.s. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa).
- 3) Konungariket Danmark och Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 293, 4.9.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Mål C-430/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2011/83/EU — Distansavtal — Artikel 6.1 h — Informationskrav avseende ångerrätten — Artikel 8.4 — Avtal som ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som endast medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen — Begreppet begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen — Folder som bifogats en tidskrift — Beställningstalong med en hyperlänk som länkar till information om ångerrätten)

(2019/C 93/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Motpart: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Domslut

Bedömningen, i ett konkret fall, av huruvida kommunikationsmedlet endast medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen, enligt artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, ska göras med beaktande av alla de tekniska egenskaper som är utmärkande för näringsidkarens kommersiella meddelande. Det ankommer härvidlag på den nationella domstolen att kontrollera huruvida all den information som avses i artikel 6.1 i detta direktiv objektivt sett kan visas inom ramen för nämnda meddelande, med beaktande av utrymmet och tiden för meddelandet och den minsta typografiska teckenstorlek som är lämplig för en genomsnittskonsumant som meddelandet riktar sig till.

Artikel 6.1 h och artikel 8.4 i direktiv 2011/83 ska tolkas på så sätt att om avtalet ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som endast medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen och om ångerrätt föreligger, är näringsidkaren skyldig att, på det särskilda medlet och innan avtalet ingås, ge konsumenten information om villkoren, tidsfristen och förfarandena för att utöva ångerrätten. I ett sådant fall måste näringsidkaren tillhandahålla konsumenten den standardblankett för utövande av ångerrätten som finns i bilaga I B till detta direktiv genom en annan källa, på ett klart och begripligt språk.

(¹) EUT C 347, 16.10.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Mål C-477/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EU) nr 1231/2010 — Tillämplig lagstiftning — A1-intyg — Artikel 1 — Utvidgning av tillämpningsområdet för A1-intyg till att omfatta tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i en medlemsstat — Laglig vistelse — Begrepp)

(2019/C 93/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Motparter: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Domslut

Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar, ska tolkas så, att tredjelandsmedborgare, såsom de som är aktuella i det nationella målet, vilka vistas och arbetar tillfälligt i olika medlemsstater för en arbetsgivare som är etablerad i en medlemsstat kan åberopa samordningsbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004, i syfte att avgöra vilken lagstiftning om social trygghet som de omfattas av, förutsatt att de vistas och arbetar lagligen på medlemsstaternas territorium.

⁽¹⁾ EUT C 357, 23.10.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Deutsche Post AG mot Hauptzollamt Köln

(Mål C-496/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Unionens tullkodex — Artikel 39 — Godkänd ekonomisk aktör — Genomförandeförordning (EU) 2015/2447 — Artikel 24.1 andra stycket — Sökande som inte är en fysisk person — Frågeformulär — Insamling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artiklarna 6 och 7 — Förordning (EU) 2016/679 — Artiklarna 5 och 6 — Behandling av personuppgifter)

(2019/C 93/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Post AG

Motpart: Hauptzollamt Köln

Domslut

Artikel 24.1 andra stycket i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om fastställande av närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, tolkad mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, ska tolkas så, att tullmyndigheterna kan kräva att den som ansöker om status som godkänd ekonomisk aktör meddelar de skatteidentifieringsnummer med avseende på uppbörd av inkomstskatt som tilldelats vissa personer, men att detta endast rör de fysiska personer som ansvarar för den sökande eller som leder dess verksamhet eller som utövar kontroll över dess ledning och de personer som ansvarar för tullfrågor inom den, samt adressuppgifter för behörigt skattekontor för samtliga dessa personer, i den mån dessa personuppgifter tillåter dessa myndigheter att få information om allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen eller skattereglerna eller allvarliga brott som är kopplade till den ekonomiska verksamhet som bedrivs av den som ansöker om status som godkänd ekonomisk aktör, och som begåtts av dessa fysiska personer.

(¹) EUT C 347, 16.10.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA "KPMG Baltics" i egenskap av konkursförvaltare för bolaget "Latvijas Krājbanka" mot SIA "Ķipars AI"

(Mål C-639/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper — Direktiv 98/26/EG — Tillämpningsområde — Begreppet "överföringsuppdrag" — Betalningsorder som en innehavare av ett vanligt transaktionskonto lämnat till ett kreditinstitut som senare förklarats insolvent)

(2019/C 93/19)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SIA "KPMG Baltics" i egenskap av konkursförvaltare för bolaget "Latvijas Krājbanka"

Motpart: SIA "Ķipars AI"

Domslut

En betalningsorder, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som en innehavare av ett vanligt transaktionskonto har lämnat till ett kreditinstitut för att överföra medel till ett annat kreditinstitut, omfattas inte av begreppet "överföringsuppdrag", i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009, och följaktligen inte heller av direktivets tillämpningsområde.

(¹) EUT C 52, 12.2.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – M.A., S.A., A.Z. mot The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irland)

(Mål C-661/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Asylpolitik — Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning (EU) nr 604/2013 — Diskretionär bedömning — Bedömningskriterier)

(2019/C 93/20)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M.A., S.A., A.Z.

Motparter: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irland

Domslut

- 1) Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ska tolkas så, att den omständigheten att en medlemsstat, vilken fastställts vara "ansvarig" i den mening som avses i förordningen, har anmält sin avsikt att utträda ur Europeiska unionen i enlighet med artikel 50 FEU inte innebär att den medlemsstat som avgör vilken medlemsstat som är ansvarig är skyldig att, med tillämpning av bestämmelsen om diskretionär bedömning i artikel 17.1, själv pröva den aktuella ansökan om skydd.
- 2) Förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den inte kräver att det är samma nationella myndighet som avgör vilken medlemsstat som är ansvarig enligt kriterierna i förordningen och som tillämpar bestämmelsen om diskretionär bedömning i artikel 17.1 i samma förordning.
- 3) Artikel 6.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den inte innebär att en medlemsstat, som enligt förordningens kriterier inte är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd, är skyldig att beakta barnets bästa och själv pröva denna ansökan, med tillämpning av artikel 17.1 i förordningen.
- 4) Artikel 27.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den inte kräver att det ska finnas ett rättsmedel mot ett beslut att inte utnyttja den möjlighet som ges genom artikel 17.1 i samma förordning. Detta påverkar dock inte möjligheten att bestrida nämnda beslut i samband med ett överklagande av beslutet om överföring.
- 5) Artikel 20.3 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den – i avsaknad av bevis på motsatsen – skapar en presumtion för att det är till barnets bästa att barnets situation behandlas som oskiljbar från föräldrarnas situation.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 januari 2019 – Toni Klement mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-698/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 15.1 — Ansökan om upphävande av registreringen av ett varumärke — Tredimensionellt varumärke som återger formen på en ugn — Verkligt bruk av varumärket — Motivering)

(2019/C 93/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Toni Klement (ombud: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) (ombud: D. Hanf, D. Botis och D. Walicka)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Toni Klement ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande inlett av A Ltd

(Mål C-74/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2009/138/EG — Upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet — Artikel 13.13 — Begreppet ”medlemsstat där risken är belägen” — Bolag som är etablerat i en medlemsstat och tillhandahåller försäkringstjänster för avtalsmässiga risker vid överlåtelse av bolag i en annan medlemsstat — Artikel 157 — Medlemsstat som uppbär skatt på försäkringspremier)

(2019/C 93/22)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

A Ltd

Ytterligare deltagare i rättegången: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Domslut

Artikel 157.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/58/EU av den 11 december 2013, jämförd med artikel 13.13 i direktiv 2009/138, ska tolkas så, att när ett försäkringsbolag som är etablerat i en medlemsstat tillhandahåller en försäkring som täcker avtalsmässiga risker som hör samman med värdet på aktierna och det pris köparen betalat vid ett företagsförvärf är välgrundat, föreligger skattskyldighet för indirekta skatter och skattelikhande avgifter på försäkringspremier i anledning av ett försäkringsavtal som ingås inom denna ram enbart i den medlemsstat där försäkringstagaren är etablerad.

⁽¹⁾ EUT C 142, 23.4.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 januari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln – Tyskland) – Förfarande som anhängiggjorts av Klaus Manuel Maria Brisch

(Mål C-102/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 65.2 — Europeiskt arvsintyg — Ansökan om arvsintyg — Genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 — Fråga huruvida det är obligatoriskt eller fakultativt att använda det formulär som införts enligt artikel 1.4 i genomförandeförordning nr 1329/2014)

(2019/C 93/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Köln

Part i det nationella målet

Sökande: Klaus Manuel Maria Brisch

Domslut

Artikel 65.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg och artikel 1.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 av den 9 december 2014 om införande av de formulär som avses i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att det i samband med en ansökan om ett europeiskt arvsintyg i den mening som avses i artikel 65.2 i förordning nr 650/2012 är fakultativt att använda formulär IV i bilaga 4 till genomförandeförordning nr 1329/2014.

⁽¹⁾ EUT C 142, 23.4.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie – Belgien) – verkställighet av en europeisk arresteringsorder mot IK

(Mål C-551/18 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Brådskanie mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Europeisk arresteringsorder som meddelats för verkställighet av ett frihetsstraff — Innehåll och form — Artikel 8.1 f — Den kompletterande påföljden nämns inte — Giltighet — Följder — Verkan för frihetsberövandet)

(2019/C 93/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie

Part i målet vid den nationella domstolen

IK

Domslut

Artikel 8.1 f i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att en underlåtenhet att i den europeiska arresteringsorder på grundval av vilken den berörda personen har överlämnats nämna den kompletterande påföljden att stå till domstols förfogande, en påföljd som denne dömts till för samma brott och genom samma domstolsavgörande som det huvudsakliga frihetsstraffet, inte, under de omständigheter som föreligger i det nationella målet, utgör hinder för att verkställighet av denna kompletterande påföljd medför frihetsberövande, efter det att det huvudsakliga straffet avtjänats och efter det att ett formellt beslut om detta meddelats av den nationella domstol som är behörig på straffverkställighetsområdet.

(¹) EUT C 16, 14.1.2019.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Tyskland)
den 27 april 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer mot Sundair GmbH**

(Mål C-292/18)

(2019/C 93/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar

Parter i det nationella målet

Klagande: Petra Breyer, Heiko Breyer

Motpart: Sundair GmbH

Genom beslut av den 6 december 2018 har domstolen slagit fast följande:

Artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, jämförd med artikel 2 a i samma förordning, ska tolkas så, att ett företag, såsom det som är i fråga i det nationella målet, som har ansökt om en licens, vilken företaget vid datumen för de avsedda flygningarna emellertid ännu inte hade beviljats, inte omfattas av nämnda förordning. Detta medför att de berörda passagerarna inte har rätt till ersättning enligt artikel 5.1 c och artikel 7.1 i samma förordning.

**Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Urteil des Gerichts av den dom som tribunalen (sjunde
avdelningen) meddelade den 7 maj 2018 i mål T-445/16, Schinga GmbH mot Gemeinschaftliches
Sortenamt (CPVO)**

(Mål C-308/18 P)

(2019/C 93/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schniga GmbH (ombud: G. Würtenberger, R. Kunze och T. Wittmann, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Europeiska unionens domstol (tionde avdelningen) avvisade genom beslut av den 8 november 2018 överklagandet, då det var uppenbart att det saknas grund för överklagandet och slog fast att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 6 juli 2018 – Fluctus s.r.o. m.fl.

(Mål C-444/18)

(2019/C 93/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., SD

Motpart: Landespolizeidirektion Steiermark

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzpolizei

Domstolen (sjunde avdelningen) fattade den 9 januari följande beslut:

Den begäran om förhandsavgörande som framställdes av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) genom beslut av den 2 juli 2018 avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan tas upp till prövning.

Överklagande ingett den 13 juli 2018 av CeramTec GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 3 maj 2018 i mål T-193/17, CeramTec GmbH mot EUIPO

(Mål C-463/18)

(2019/C 93/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: CeramTec GmbH (ombud: A. Renck, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Genom beslut av den 15 januari 2019 har domstolen (sjunde avdelningen) avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 29 augusti 2018 av Lion's Head Global Partners LLP av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 juni 2018 i mål T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-553/18)

(2019/C 93/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lion's Head Global Partners LLP (ombud: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 15 januari 2019 avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 29 augusti 2018 av Lion's Head Global Partners LLP av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 juni 2018 i mål T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP mot EUIPO

(Mål C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lion's Head Global Partners LLP (ombud: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 15 januari 2019 avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 24 september 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-825/16, Republiken Cypern mot EUIPO

(Mål C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Republiken Cypern (ombud: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Papouis Dairies Ltd.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- slå fast att överklagandet av den dom som tribunalen meddelade i mål T-825/16, Republiken Cypern mot EUIPO kan tas upp till sakprövning och upphäva den angripna domen, och
- förplikta immaterialrättsmyndigheten och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för klaganden.

Grunder och huvudargument

För det första, det var felaktigt av tribunalen att finna att det var riktigt av överklagandenämnden att tillämpa tribunalens praxis från de tidigare domarna i de förenade målen T-292/14 och T-293/14 (XAAAOYMI och HALLOUMI) och målet T-534/10 (HELLIM) i förevarande ärende. De målen rörde inte kontrollmärken utan andra typer av märken, nämligen vanliga EU-varumärken respektive kollektivmärken. Sådana märkens huvudsakliga funktion är att fungera som en upplysning om varans kommersiella ursprung (i fråga om kollektivmärken är flera producenter knutna till varandra genom att de tillhör samma sammanslutning). Kontrollmärkenas huvudsakliga funktion är däremot inte att fungera som en upplysning om varans ursprung utan den är att särskilja varor i en viss klass, det vill säga varor som har certifierats då de faktiskt uppfyller kraven i och har fått tillstånd att tillverkas i enlighet med de bestämmelser som gäller för godkänd användning av kontrollmärket HALLOUMI. Omsättningskretsen i de tidigare målen som meddelats av tribunalen skiljer sig dessutom från omsättningskretsen i förevarande fall.

För det andra, tribunalen fann felaktigt att det äldre nationella märket – det vill säga det nationella kontrollmärket i förevarande fall – saknade särskiljningsförmåga när det gäller att särskilja varor som har certifierats från sådana varor som inte har certifierats och fann felaktigt att märket var beskrivande och generellt, vilket i sin tur undergräver det nationella märkets nationella skydd. Tribunalen ifrågasatte vidare felaktigt huruvida nämnda varumärke var giltigt i samband med invändningsförfarandet vid EUIPO.

För det tredje, tribunalen gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av märkena och vid bedömningen av risken för förväxling. Tribunalen prövade felaktigt dessa frågor utifrån premissen att det äldre märket var ett varumärke som anger varans ursprung istället för ett kontrollmärke. Tribunalen fann felaktigt att det äldre märket saknade särskiljningsförmåga som kontrollmärke, det vill säga dess förmåga att särskilja varor som faktiskt uppfyller de krav som uppställs för ett kontrollmärke och som faktiskt har producerats av producenter som är godkända av kontrollmärkesinnehavaren. Tribunalen underlät även att beakta hur kontrollmärken vanligtvis används (det vill säga tillsammans med ett särskiljande namn, varumärke eller logga). Tribunalen underlät vidare att beakta innebörden och betydelsen av det omstridda EU-varumärket och i synnerhet genom att underlåta att beakta huruvida beståndsdelen "HALLOUMI" hade egen särskiljningsförmåga i det yngre varumärket såsom ett kännetecken, vilket – i motsats till vad som är fallet – anger att de varor som omfattas av det omstridda EU-varumärket är certifierade.

För det fjärde, det var felaktigt av tribunalen att inte beakta nationella bestämmelser och rättspraxis när det gäller nationella kontrollmärkens räckvidd och verkan. Villkoren och bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning om kontrollmärken harmoniserades inte genom varumärkesdirektiven 89/104⁽¹⁾ och 2008/95⁽²⁾ och trots detta föreskrivs det i förordningen om EU-varumärken att sådana nationella märken kan utgöra grunden för äldre rättigheter som innebär att EU-varumärken inte kan registreras. Sådana rättigheter borde beaktas mot bakgrund av nationell rättspraxis och nationella bestämmelser genom en jämförelse med de olika nationella rättigheterna i artikel 8.4 i förordningen om EU-varumärken (dessa rättigheter har inte heller harmoniserats och de varierar mycket från en medlemsstat till en annan både när det gäller arten, omfattningen och verkan därav).

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

Överklagande ingett den 24 september 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-847/16, Republiken Cypern mot EUIPO

(Mål C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Republiken Cypern (ombud: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (P.O.C.F) Public Ltd.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- slå fast att överklagandet av den dom som tribunalen meddelade i mål T-847/16, Republiken Cypern mot EUIPO kan tas upp till sakprövning och upphäva den angripna domen, och
- förplikta immaterialrättsmyndigheten och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för klaganden

Grunder och huvudargument

För det första, det var felaktigt av tribunalen att finna att det var riktigt av överklagandenämnden att tillämpa tribunalens praxis från de tidigare domarna i de förenade målen T-292/14 och T-293/14 (XALLOYMI och HALLOUMI) och målet T-534/10 (HELLIM) i förevarande ärende. De målen rörde inte kontrollmärken utan andra typer av märken, nämligen vanliga EU-varumärken respektive kollektivmärken. Sådana märkens huvudsakliga funktion är att fungera som en upplysning om varans kommersiella ursprung (i fråga om kollektivmärken är flera producenter knutna till varandra genom att de tillhör samma sammanslutning). Kontrollmärkenas huvudsakliga funktion är däremot inte att fungera som en upplysning om varans ursprung utan den är att särskilja varor i en viss klass, det vill säga varor som har certifierats då de faktiskt uppfyller kraven i och har fått tillstånd att tillverkas i enlighet med de bestämmelser som gäller för godkänd användning av kontrollmärket HALLOUMI. Omsättningskretsen i de tidigare målen som meddelats av tribunalen skiljer sig dessutom från omsättningskretsen i förevarande fall.

För det andra, tribunalen fann felaktigt att det äldre nationella märket – det vill säga det nationella kontrollmärket i förevarande fall – saknade särskiljningsförmåga när det gäller att särskilja varor som har certifierats från sådana varor som inte har certifierats och fann felaktigt att märket var beskrivande och generellt, vilket i sin tur undergräver det nationella märkets nationella skydd. Tribunalen ifrågasatte vidare felaktigt huruvida nämnda varumärke var giltigt i samband med invändningsförfarandet vid EUIPO.

För det tredje, tribunalen gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av märkena och vid bedömningen av risken för förväxling. Tribunalen prövade felaktigt dessa frågor utifrån premissen att det äldre märket var ett varumärke som anger varans ursprung istället för ett kontrollmärke. Tribunalen fann felaktigt att det äldre märket saknade särskiljningsförmåga som kontrollmärke, det vill säga dess förmåga att särskilja varor som faktiskt uppfyller de krav som uppställs för ett kontrollmärke och som faktiskt har producerats av producenter som är godkända av kontrollmärkesinnehavaren. Tribunalen underlät även att beakta hur kontrollmärken vanligtvis används (det vill säga tillsammans med ett särskiljande namn, varumärke eller logga). Tribunalen underlät vidare att beakta innebörden och betydelsen av det omstridda EU-varumärket och i synnerhet genom att underlåta att beakta huruvida beståndsdelen "HALLOUMI" hade egen särskiljningsförmåga i det yngre varumärket såsom ett kännetecken, vilket – i motsats till vad som är fallet – anger att de varor som omfattas av det omstridda EU-varumärket är certifierade.

För det fjärde, det var felaktigt av tribunalen att inte beakta nationella bestämmelser och rättspraxis när det gäller nationella kontrollmärkens räckvidd och verkan. Villkoren och bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning om kontrollmärken harmoniserades inte genom varumärkesdirektiven 89/104 ⁽¹⁾ och 2008/95 ⁽²⁾ och trots detta föreskrivs det i förordningen om EU-varumärken att sådana nationella märken kan utgöra grunden för äldre rättigheter som innebär att EU-varumärken inte kan registreras. Sådana rättigheter borde beaktas mot bakgrund av nationell rättspraxis och nationella bestämmelser genom en jämförelse med de olika nationella rättigheterna i artikel 8.4 i förordningen om EU-varumärken (dessa rättigheter har inte heller harmoniserats och de varierar mycket från en medlemsstat till en annan både när det gäller arten, omfattningen och verkan därav).

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

Överklagande ingett den 25 september 2018 av ClientEarth av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 11 juli 2018 i mål T-644/16, ClientEarth mot kommissionen

(Mål C-612/18 P)

(2019/C 93/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ClientEarth (ombud: O.W. Brouwer, advocaat, N. Frey, Solicitor, och E.N.M. Raedts, advocaat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 11 juli 2018 i mål T-644/16 (den överklagade domen) och återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Den överklagade domen innebär felaktig rättstillämpning och domvilla, vad gäller argumentet att utlämnandet av handlingarna inte kan försvaga kommissionens förhandlingsposition (punkterna 34–51 i domen), genom att tribunalen däri har

- utvidgat undantaget till att omfatta material som inte specifikt rör ett tilltänkt internationellt avtal,
- tillämpat undantaget avseende internationella förbindelser utan att kräva en särskild förklaring av hur ett utlämnande av handlingarna specifikt och faktiskt skulle kunna undergräva unionens internationella förbindelser,
- ersatt resonemanget rörande den juridiska analys som de begärda handlingarna innehåller, och
- missuppfattat bevisning rörande förhandlingsläget vid tiden för det omtvistade beslutet.

Den andra grunden: Den överklagade domen innebär felaktig rättstillämpning, vad gäller argumentet att Europeiska unionens strategiska mål inte skulle undergrävas (punkterna 52 och 53 i domen).

Den tredje grunden: Den överklagade domen innebär domvilla och felaktig rättstillämpning, vad gäller argumentet att ett utlämnande av de begärda handlingarna främjar, snarare än undergräver, det allmänna intresset rörande internationella förbindelser (punkterna 54–58 i domen).

Den fjärde grunden: Den överklagade domen innebär domvilla och felaktig rättstillämpning, vad gäller argumentet att en vägran att utlämna handlingar så länge som ”förhandlingar pågår” i praktiken leder till att handlingar inte lämnas ut under obestämd tid (punkterna 59–67 i domen).

Den femte grunden: Tribunalen har i den överklagade domen missuppfattat klagandens argument beträffande kommissionens argument att förordningen inte tillåter att handlingar lämnas ut ”så länge som domstolens ståndpunkt inte är känd” (punkterna 68 och 69 i domen).

Den sjätte grunden: Den överklagade domen innebär domvilla vad gäller det sjunde argumentet, att utlämnandet av handlingar inte kan vara avgörande av att handelsparter har likadana skyldigheter att ge tillgång till handlingar (punkterna 72–74 i domen).

Den sjunde grunden: Felaktig rättstillämpning genom att artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ har åsidosatts vid bedömningen av om delvis tillgång kan lämnas (punkterna 79–90 i domen).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana
(Italien) den 22 november 2018 – FW, GY mot U.T.G. – Prefettura di Lucca**

(Mål C-726/18)

(2019/C 93/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i det nationella målet

Klagande: FW, GY

Motpart: U.T.G. – Prefettura di Lucca

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 20.4 i direktivet ⁽¹⁾ hinder för att tolka artikel 23 i lagstiftningsdekret nr 142/2015 så, att även brott mot allmänna rättsbestämmelser, vilka inte specifikt har medtagits i de regler som gäller för förläggningarna, kan utgöra en grov överträdelse av sistnämnda regler för det fall att de kan inverka på den ordnade samlevnaden på förläggningarna?

Om fråga 1 besvaras jakande, ombes EU-domstolen att besvara ytterligare en fråga som hänskjuts genom förevarande beslut:

- 2) Utgör artikel 20.4 i direktivet hinder för att tolka artikel 23 i lagstiftningsdekret nr 142/2015 så, att man vid bedömning av huruvida mottagningsåtgärderna ska dras in även kan beakta handlingar som sökande av internationellt skydd begår som inte är straffbara enligt medlemsstatens lagstiftning, men som under alla omständigheter kan ha en negativ inverkan på den ordnade samlevnaden på de förläggningar där den berörda personen befinner sig?

⁽¹⁾ Europaparlamentet och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 96).

**Överklagande ingett den 23 november 2018 av VTB Bank PAO, tidigare VTB Bank OAO, av den dom
som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-734/14, VTB Bank
mot rådet**

(Mål C-729/18 P)

(2019/C 93/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: VTB Bank PAO, tidigare VTB Bank OAO (ombud: M. Lester QC, J. Dawid, Barristers, C. Claypoole, Solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ta upp VTB:s överklagande av tribunalens dom till prövning,

- ogiltigförklara de restriktiva rättsakterna i den mån de avser VTB,
- slå fast att artikel 1 i rådets beslut 2014/512/GUSP ⁽¹⁾, artikel 5 i förordning nr 833/2014 ⁽²⁾, artikel 1 i rådets beslut 2014/659/GUSP ⁽³⁾, och artikel 1.5 i förordning nr 960/2014 ⁽⁴⁾ är rättsstridiga/otillämpliga,
- förplikta rådet att ersätta VTB:s kostnader för överklagandet och för förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Den första grunden

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 5.1 a i förordningen genom att den slog fast att villkoret att ett institut "uttryckligen har mandat att främja den ryska ekonomins konkurrenskraft, diversifiering och investeringsfrämjande" inte tillämpades på VTB såsom ett "större kreditinstitut". Följaktligen gjorde tribunalen fel när den slog fast att rådet inte hade gjort någon uppenbart felaktig bedömning när det bedömde att VTB uppfyllde villkoren för att tas upp i förteckningen enligt artikel 5.1 a i förordningen.

Den andra grunden

Tribunalen gjorde fel när den slog fast att de villkor med stöd av vilka VTB togs upp i förteckningen enligt artikel 1 i beslutet och artikel 5.1 a i förordningen var lämpliga och proportionerliga med hänsyn till målen med de restriktiva rättsakterna.

Den tredje grunden

Tribunalen gjorde fel när den fann att de restriktiva rättsakter som tillämpades på VTB utgjorde ett proportionerligt ingrepp i VTB:s grundläggande rättigheter enligt artiklarna 16 och 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 1, protokoll 1 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, både avseende de villkor som antogs enligt de restriktiva rättsakterna och beslutet att ta upp VTB i förteckningen enligt dessa villkor.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/512/Gusp av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 2014, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 2014, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2014/659/Gusp av den 8 september 2014 om ändring av beslut 2014/512/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 271, 2014, s. 54).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 960/2014 av den 8 september 2014 om ändring av förordning (EU) nr 833/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 271, 2014, s. 3).

Överklagande ingett den 23 november 2018 av PAO Rosneft Oil Company, tidigare NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, tidigare RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-715/14, PAO Rosneft m.fl. mot rådet

(Mål C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: PAO Rosneft Oil Company, tidigare NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, tidigare RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (ombud: L. Van den Hende, advocaat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Förenade kungariket och Nordirland

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva domen i den del den berörs av de grunder som åberopas i detta överklagande,
- avgöra målet slutligt eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppstått vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Överklagandet gäller omtvistade icke konventionella oljerestriktioner, omtvistade kapitalmarknadsrestriktioner och omtvistade restriktioner mot att framställa rättsliga krav såsom dessa framgår av rådets förordning nr 833/2014 ⁽¹⁾ och/eller rådets beslut 2014/512/Gusp. ⁽²⁾

Klagandena åberopar sju grunder.

Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att rådet iakttagit artikel 296 FEUF då den antog de omtvistade icke-konventionella oljerestriktionerna.

Andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att rådet iakttagit artikel 296 FEUF då den antog de omtvistade kapitalmarknadsrestriktionerna.

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att det föreligger en logisk koppling mellan de omtvistade icke-konventionella oljerestriktionerna och det syfte de anses eftersträva.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att de omtvistade icke-konventionella oljerestriktionerna inte åsidosätter klagandenas grundläggande rätt att bedriva ekonomisk verksamhet.

Femte grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att de omtvistade restriktionerna mot att framställa rättsliga krav inte är oproportionerliga och åsidosätter inte heller på något annat sätt klagandenas rätt till egendom.

Sjätte grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att de omtvistade kapitalmarknadsrestriktionerna överensstämmer med proportionalitetsprincipen och åsidosätter inte klagandenas grundläggande rätt att bedriva ekonomisk verksamhet.

Sjunde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att de omtvistade icke-konventionella oljerestriktionerna och de omtvistade kapitalmarknadsrestriktionerna motiveras av undantag i säkerhetssyfte i Partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Ryssland samt i WTO:s allmänna tull- och handelsavtal.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 2014, s. 1)

⁽²⁾ Rådets beslut 2014/512/Gusp av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 2014, s. 13)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 30 november 2018 – B, C, D mot Administration des contributions directes

(Mål C-749/18)

(2019/C 93/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: B, C, D

Motpart: Administration des contributions directes

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 49 och 54 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat enligt vilken det är tillåtet att konsolidera resultaten från bolag i samma koncern, men det, å ena sidan, uteslutande är möjligt att vertikalt sambeskatta ett moderbolag med hemvist i landet eller ett inhemskt driftställe som tillhör ett moderbolag som inte har hemvist i landet och bolagets dotterbolag med hemvist i landet, och det, å andra sidan, inte är möjligt att det sker en rent vertikal sambeskattning av dotterbolagen till såväl ett moderbolag som inte har hemvist i landet och som saknar ett inhemskt fast driftställe, som till ett moderbolag med eller utan hemvist i landet, men som har ett inhemskt driftställe?
2. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande, ska artiklarna 49 och 54 FEUF tolkas så, att de utgör hinder mot lagstiftningen i en medlemsstat om ett system för sambeskattning av koncerner, i synnerhet mot den strikta uppdelningen mellan systemet för vertikal sambeskattning (mellan ett moderbolag och dess direkta eller indirekta dotterbolag) och systemet för horisontell sambeskattning (mellan dotterbolag med hemvist i landet, vilka tillhör ett moderbolag som inte omfattas av koncernsambeskattningen) som följer av denna lagstiftning samt mot det krav som följer av samma lagstiftning att befintlig vertikal sambeskattning måste upphöra innan det går att bilda en horisontellt sambeskattad koncern, när
 - det tidigare – till följd av att den berörda medlemsstatens lagstiftning endast tillåter vertikal sambeskattning av koncerner och i syfte att systemet för sambeskattning av koncerner ska vara tillämpligt trots att det yttersta moderbolag har hemvist i en annan medlemsstat – bildats en vertikalt sambeskattad koncern med ett moderbolag som är konsoliderande på nationell nivå i den berörda medlemsstaten (som samtidigt utgör det mellanliggande dotterbolaget i förhållande till det yttersta moderbolaget som har hemvist i en annan medlemsstat) och dotterbolag med hemvist i landet som tillhör det konsoliderande moderbolaget,
 - systerbolag till det konsoliderande moderbolaget i den berörda medlemsstaten (som således också är dotterbolag till det yttersta moderbolaget med hemvist i en annan medlemsstat) inte tillåts ansluta sig till den befintliga sambeskattade koncernen av det skälet att systemet för vertikal sambeskattning och systemet för horisontell sambeskattning är oförenliga med varandra, och
 - inkludandet av dessa systerbolag i konsolideringen av resultaten för bolagen i koncernen skulle medföra att den befintliga, vertikalt sambeskattade koncernen upphörde – med de negativa skattekonsekvenser som detta skulle leda till på grund av att det krav på den kortaste tid som koncernsambeskattning måste ske som är föreskrivet i nationell rätt inte är uppfyllt – och att det bildades en ny horisontellt sambeskattad koncern, samtidigt som det konsoliderande bolaget med hemvist i landet (i vilket resultaten från de sambeskattade bolagen skulle konsolideras) skulle vara detsamma?
3. Om även fråga 2 ska besvaras jakande, ska artiklarna 49 och 54 FEUF, tillsammans med principen om unionsrättens ändamålsenliga verkan, tolkas så, att de utgör hinder mot ovannämnda lagstiftning i en medlemsstat angående sambeskattning av koncerner, i synnerhet tillämpningen av en tidsfrist enligt vilken ansökningar om att omfattas av systemet för sambeskattning av koncerner måste ha getts in till den behöriga myndigheten före utgången av det första beskattningsåret för vilket det ansökts om att systemet ska tillämpas, när
 - det i enlighet med de jakande svaren på frågorna 1 och 2 framgår att denna lagstiftning hindrar horisontell sambeskattning mellan dotterbolagen till samma moderbolag samt en ändring av den befintliga vertikalt sambeskattade koncernen genom tillförandet av det konsoliderande bolagets systerbolag, på ett sätt som är oförenligt med etableringsfriheten,

- lagstiftningen enligt administrativ praxis och rättspraxis i den berörda medlemsstaten före meddelandet av [Europeiska unionens domstols] dom av den 12 juni 2014 (förenade målen C-39/13, C-40/13 och C-41/13) ansågs vara giltig,
- flera bolag efter meddelandet av domen den 12 juni 2014 och före utgången av det året, med åberopande av den domen, gett in en ansökan om att få ansluta sig till en befintlig sambeskattad koncern genom horisontell sambeskattnings med det konsoliderande bolaget i den befintliga koncernen, och
- ansökan avser inte enbart beskattningsåret 2014 (vilket löpte vid tidpunkten för ingivandet av ansökan), utan även det föregående beskattningsåret 2013, från och med vilket de inblandade bolagen uppfyllde samtliga med unionsrätten förenliga materiella villkor för att omfattas av systemet för sambeskattnings av koncerner?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 3 december 2018 – A, B mot C

(Mål C-750/18)

(2019/C 93/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i det nationella målet

Kärande: A, B

Svarande: C

Tolkningsfrågan

Hur ska direktiv 93/13⁽¹⁾, och närmare bestämt den princip om sammanlagd effekt som anges i detta, tolkas vid bedömningen av huruvida det vite som den konsument som inte har fullgjort sina skyldigheter har ålagts att erlägga (nedan kallat vitesklausul) är oproportionerligt högt, i den mening som avses i punkt 1 e i bilagan till direktivet, för det fall det rör sig om vitesklausuler som är kopplade till diverse avtalsbrott av varierande slag som till sin karaktär är sådana att de inte behöver förekomma tillsammans, och i det konkreta fallet inte heller gör detta?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 30 november 2018 – Bulgarian Air Charter Limited mot NE

(Mål C-758/18)

(2019/C 93/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Bulgarian Air Charter Limited

Motpart: NE

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 5.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det lufttrafikföretag som utför flygningen och gör gällande extraordinära omständigheter som orsak till en kraftig försening bara kan stödja sig på ansvarsfriheten enligt artikel 5.3 i förordning 261/2004 när det också kan göra gällande och bevisa att den enskilda passagerarens försening inte heller hade kunnat undvikas genom att det ordnades alternativ transport?
- 2) Måste denna alternativa transport, som är nödvändig enligt den första frågan, uppfylla närmare angivna tidsmässiga eller kvalitativa kriterier, särskilt de kriterier som nämns i artikel 5.1 c led iii i förordning 261/2004 eller i artikel 8.1 b och c i samma förordning?

⁽¹⁾ EUT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 19 december 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH mot Stadt Köln

(Mål C-796/18)

(2019/C 93/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Motpart: Stadt Köln

Ytterligare part i rättegången: Land Berlin

Tolkningsfrågor

- 1 Rör det sig vid en skriftligt avtalad överlåtelse av programvara från en offentlig myndighet till en annan offentlig myndighet, varvid överlåtelsen är kopplad till ett samarbetsavtal, om ett "offentligt kontrakt" i den mening som avses i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ eller om ett – visserligen i ett första led med förbehåll för artikel 12.4 a-c – kontrakt som omfattas av direktivets tillämpningsområde i den mening som avses i artikel 12.4 i direktivet, om den myndighet som övertar programvaran varken måste betala ett pris eller ersätta några kostnader för programvaran, men det samarbetsavtal som är knutet till överlåtelsen stadgar att varje samarbetspartner – och därmed även övertagaren av programvaran – kostnadsfritt till den andra partens förfogande ska ställa en eventuell, framtida egen vidareutveckling av programvaran, vilken dock inte obligatoriskt måste utvecklas?

Endast för det fall fråga 1 besvaras jakande.

- 2 Måste enligt artikel 12.4 a i direktiv 2014/24/EU de deltagande upphandlande myndigheternas samarbete gälla de offentliga tjänster som tillsammans ska tillhandahållas medborgarna som sådana, eller räcker det om samarbetet hänför sig till verksamheter som på något sätt gynnar offentliga tjänster vilka också ska tillhandahållas, men inte nödvändigtvis tillsammans?

- 3 Är ett oskrivet så kallat förbud mot gynnande (Besserstellungsverbot) tillämpligt inom ramen för artikel 12.4 i direktiv 2014/24/EU och, om så är fallet, med vilket innehåll?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, EUT L 94, 2014, s. 65.

Överklagande ingett den 21 december 2018 av Deza, a.s. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 oktober 2018 i mål T-400/17, Deza mot kommissionen

(Mål C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Klagande: Deza, a.s. (ombud: advokaten P. Dejl)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Europeiska kemikalie-myndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 24 oktober 2018 i mål T-400/17,
- delvis ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 2017/776 (¹) av den 4 maj 2017 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 1272/2008 av den 16 december 2008 i den del det avser klassificering och märkning av ämnet antrakinson, och
- förplikta kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden i förevarande förfarande vid domstolen och i tidigare förfarande vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

1. Tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av förordning nr 1272/2008 (²), särskilt följande allmänna principer: (i) det utvärderade och klassificerade ämnet måste ha släppts ut på marknaden i unionen, (ii) ett orsakssamband mellan ett ämne och cancerframkallande effekter hos försöksdjur måste visas genom tillräcklig bevisning, (iii) tillräcklig bevisning måste erhållas från tillförlitliga och godtagbara vetenskapliga studier och (iv) klassificering av ett ämne måste beakta nya vetenskapliga och tekniska rön och vetenskaplig och teknisk utveckling.
2. Tribunalen prövade klassificeringen av antrakinson, det vill säga en del av kommissionens förordning, på ett sätt som strider mot kraven för domstolsprövning av beslut från unionens institutioner och organ och missuppfattade de faktiska omständigheterna och bevisningen.
3. Tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av rättssäkerhetsprincipen.

4. Till följd av ovannämnda fel åsidosatte tribunalen klagandens rättigheter och de principer som slås fast i Europakonventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till en rättvis rättegång, rätten till respekt för den egna egendomen och rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 116, 2017, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1).

Överklagande ingett den 27 december 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 18 oktober 2018 i mål T-640/16, GEA Group AG mot kommissionen

(Mål C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka)

Övrig part i målet: Gea Srl

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- förplikta GEA att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader för målet om överklagande och för förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anger två grunder till stöd för sitt överklagande.

Kommissionen gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till två fall av felaktig rättstillämpning. För det första tillämpade tribunalen felaktigt principen om likabehandling, underlät att beakta rättspraxis om begreppet företag och om solidariskt ansvar och gjorde en felaktig bedömning avseende konsekvenserna av en nedsättning av böterna, vilken är möjlig att bevilja enbart ett tidigare dotterbolag till det företag som begått överträdelsen. Kommissionen anser särskilt att tribunalen genom den överklagade domen frångått domstolens rättspraxis enligt vilken begreppet om solidariskt ansvar för den del av böterna som är gemensam för samtliga berörda rättsliga enheter utgör en förlängning av begreppet företag i den mening som avses i artikel 101 FEUF (se C-231/11 P, Siemens Österreich, punkt 57). Samtliga rättsliga enheter som tillhör samma företag vid tidpunkten för överträdelsen är således per definition solidariskt ansvariga för böterna för företagets deltagande i överträdelsen (upp till det maxbelopp för vilket varje rättslig enhet är individuellt ansvarig). Domens logik grundar sig på en analog tillämpning av teorin om andelarna i det interna förhållandet mellan solidariskt förpliktade medgäldenärer, vilket även syftade till att utesluta medgäldenärer från ansvar från vissa delar av böterna som ålagts med solidariskt ansvar. Den teorin har emellertid avfärdats av domstolen i målet C-231/11 P, Siemens Österreich och de förenade målen C-247/11 P och C-253/11 P, Areva. I den överklagade domen beaktas inte heller den rättspraxis enligt vilken ett moderbolag inte kan omfattas av det lägre tak på 10 procent som gäller dess tidigare dotterbolag (C-50/12 P Kendrion, punkterna 58, 68 och 70). Domen är därför behäftad med felaktig rättstillämpning vad gäller tolkningen och tillämpningen av domstolens fasta rättspraxis. Domen ger även upphov till rättsosäkerhet och påverkar det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har när det gäller att besluta om böter för ett företag för att detta företag har överträtt artikel 101 FEUF.

För det andra anser kommissionen att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att tidsfristen för att betala böterna för samtliga solidariskt ansvariga rättsliga enheter i företaget (inklusive GEA) inleds på nytt från och med att det ändringsbeslut genom vilket böterna nedsätts för enbart en av dessa rättsliga enheter (ACW, ett tidigare dotterbolag till GEA) meddelas. Detta utgör felaktig rättstillämpning, eftersom kommissionen har rätt att genom ett ändringsbeslut göra en nedsättning av böterna för enbart en av de rättsliga enheter som är solidariskt ansvariga, om det föreligger ett materiellt fel som påverkar enbart en rättslig enhet, utan att behöva ändra böterna i de andra delarna av beslutet som riktar sig till de andra rättsliga enheterna. Kommissionen har även rätt (men är inte skyldig) att i sådana fall fastställa ett nytt förfallodatum för en eller flera rättsliga enheter, vilket kan vara vid ett tidigare datum än meddelandet av det senaste ändringsbeslutet. Detta beror på att en ändring av böterna inte är detsamma som att ersätta dem. Detta är inte heller, när domstolen sätter ned böter för en rättslig enhet, detsamma som att besluta om nya böter med ett nytt förfallodatum (mål C-523/15 P, WDI, punkterna 29–48 och 63–68 och mål T-275/94 *Groupeement des cartes bancaires*, punkterna 60 och 65). Om den överklagade domen fastställs kan de fel med vilka den är behäftad påverka den avskräckande effekten hos kommissionens böter, eftersom den skulle innebära att en ändring av böter för en mottagare skulle leda till en förlust av den ränta som genererats på den icke ändrade delen av böterna för hela företaget.

Slutligen är domen, vad gäller de båda aspekter som omfattas av grunderna för överklagandet, oklar och behäftad med en bristande motivering.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors hovrätt (Finland) den 21 december 2018 –
A m.fl. mot Finnair Oyj**

(Mål C-832/18)

(2019/C 93/43)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Helsingfors hovrätt

Parter i det nationella målet

Klagande: A m.fl.

Motpart: Finnair Oyj

Tolkningsfrågor

- 1) Målet rör tolkningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004⁽¹⁾ om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (nedan kallad förordning nr 261/2004) och i synnerhet tolkningen av artiklarna 5.2, 7.1 och 7.2 i denna förordning.
- 2) Det är närmare bestämt fråga om huruvida en passagerare har rätt att en andra gång få kompensation i den mening som avses i förordning nr 261/2004 om denne redan har fått kompensation för en inställd flygning och den efterföljande flygningen som passageraren ombokats till som ersatt den inställda flygningen har blivit så försenad att passageraren nått sin slutliga bestämmelseort senare än tre timmar efter den ombokade flygningens tidtabellsenliga ankomsttid. I målet är det dessutom fråga om tolkningen av begreppet extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 5.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EGT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 4 januari 2019 – A.P. mot Riigiprokuratuur

(Mål C-2/19)

(2019/C 93/44)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i det nationella målet

Klagande: A.P.

Andra parter: Riigiprokuratuur

Tolkningsfråga

Är erkännandet av en dom i en medlemsstat och övervakning av dess verkställighet förenligt med rådets rambeslut 2008/947/RIF⁽¹⁾ av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder även om denna dom innebär att ett fängelsestraff som en person dömts till skjuts upp med provotid, dock utan att förenas med ytterligare villkor, så att personens enda skyldighet under provotiden är att inte begå nya uppsåtliga brott (det är fråga om uppskjuten verkställighet med provotid i den mening som avses i 73 § i den estniska strafflagen)?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder (EUT L 337, 2008, s. 102)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 4 januari 2019 – Overgaz Mrezhi AD och den ideella föreningen Bulgarska Gazova Asotsiatsia mot Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Mål C-5/19)

(2019/C 93/45)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Overgaz Mrezhi AD och den ideella föreningen Bulgarska Gazova Asotsiatsia

Motpart: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Tolkningsfrågor

1. Är en nationell åtgärd såsom den här aktuella, som föreskrivs i artikel 35 i Zakon za energetikata (energilagen) och specificeras närmare i artikel 11 i Naredba no 2 za regulirane na tsenite na prirodna gaz (förordning nr 2 om reglering av priserna på naturgas) av den 19 mars 2013 från Darzhavnata Komisija za energiyno i vodno regulirane (den statliga tillsynsmyndigheten för energi och vatten, nedan kallad KEVR), enligt vilken samtliga ekonomiska kostnader som uppkommer i samband med skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som energiföretagen ålagts ska bäras av kunderna, förenlig med artiklarna 36 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁽¹⁾ av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, med beaktande av att

- a) de ekonomiska kostnader som uppkommer i samband med skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster inte berör alla energiföretag,
 - b) kostnaderna för skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster huvudsakligen bärs av slutkunderna, vilka inte kan angripa dem, fastän de förvärvar naturgas till priser som fastställts genom fri prissättning från slutleverantörerna,
 - c) det inte görs någon åtskillnad mellan ekonomiska kostnader som uppkommer i samband med skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som övervältras på olika sorters kunder,
 - d) tillämpningen av denna åtgärd inte är begränsad i tiden,
 - e) värdet av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster beräknas enligt en prognosmodell på grundval av kostnadsberäkningsmetoden?
2. Är en nationell bestämmelse, såsom den i 5 § i övergångs- och slutbestämmelserna till Zakon za normativnite aktove (lagen om normativa rättsakter), enligt vilken KEVR befrias från skyldigheterna i artiklarna 26–28 i nämnda lag och i synnerhet från de skyldigheter som är tillämpliga vid utformningen av ett utkast till en normativ rättsakt som inte har lagstiftningskaraktär, att beakta principerna om nödvändighet, rättfärdigande, förutsebarhet, transparens, inre sammanhang, subsidiaritet, proportionalitet och stabilitet, genomförandet av offentliga samråd med medborgarna och juridiska personer, offentliggörandet i förväg av utkastet jämte motiveringarna, även i fråga om förenligheten med unionsrätten, tillåten enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, med beaktande av skälen 44, 47, 48 och 49 i direktivet?

(¹) EUT L 211, 2009, s. 94.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 7 januari 2019 – brottmål mot RH

(Mål C-8/19)

(2019/C 93/46)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

RH

Tolkningsfrågor

1. Är en tolkning av nationell lagstiftning, i förevarande fall artikel 489.2 NPK, som ålägger den hänskjutande domstolen att uttala sig direkt om lagenligheten av ett tillfälligt frihetsberövande inom ramen för ett brottmålsförfarande i stället för att invänta ett svar från EU-domstolen när den hänskjutande domstolen har framställt en begäran om förhandsavgörande avseende lagenligheten av frihetsberövandet, förenlig med artikel 267 FEUF och artikel 47.2 i stadgan [?]

Om den första frågan ska besvaras nekande:

- 2.1. Ska den nationella domstolen, med beaktande av sista meningen i skäl 16 i direktiv (EU) 343/2016 (¹), tolka nationell rätt på så sätt att den, innan den beslutar om förlängning av frihetsberövandet, är skyldig att "säkerställa att det föreligger tillräcklig bevisning som talar till den misstänktes eller tilltalades nackdel för att motivera det aktuella beslutet" [?]

- 2.2. För det fall försvaret på ett underbyggt och seriöst sätt bestrider att det just finns "tillräcklig bevisning som talar till den misstänktes eller tilltalades nackdel" i samband med domstolsprövningen av huruvida det tillfälliga frihetsberövandet ska fortsätta, är den nationella domstolen skyldig att lämna ett svar, i enlighet med kravet på ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47.1 i stadgan [?]
- 2.3. Åsidosätter den nationella domstolen artikel 4, jämförd med artikel 3, i direktivet, såsom den har tolkats i domen Milev, C-310/18, när den motiverar sitt beslut om huruvida det tillfälliga frihetsberövandet ska fortsätta i enlighet med rättspraxis från Europadomstolen om artikel 5.1 c i Europakonventionen, och slår just fast att det finns bevisning till stöd för anklagelsen som till sin natur "kan övertyga en neutral och objektiv betraktare att den aktuella personen kan ha begått brottet", och om artikel 5.4 i Europakonventionen, i det att den faktiskt uttalar sig om försvarets invändningar avseende lagenligheten av det tillfälliga frihetsberövandet [?]

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Överklagande ingett den 24 januari 2019 av Mouvement pour une Europe des nations av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 27 november 2018 i mål T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mot parlamentet

(Mål C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (ombud: A. Varaut, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 12 september 2016 om fastställande av att vissa utgifter inte var stödberättigade för räkenskapsåret 2015,
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna, och
- bevilja klaganden ersättning för rättegångskostnader i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) gav ut en affisch om migrationskrisen och Schengenavtalet vilken bar MENL:s logga och, mycket mer diskret, loggorna för Front National och Vlaams Belang.

Parlamentet godtog inte utgiften för denna affisch, då parlamentet ansåg att denna gav ett nationellt politiskt parti en otillbörlig fördel.

Genom den överklagade domen ogillade tribunalen MENL:s talan om ogiltigförklaring av detta beslut.

MENL yrkar att den överklagade domen ska upphävas på grund av följande fall av felaktig rättstillämpning:

- Tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna eftersom den, efter att ha konstaterat att Europaparlamentets presidium inte hade haft kännedom om MENL:s försvar, emellertid fann att MENL hade kunnat försvara sig för att dess grunder för försvaret hade vidarebefordrats till en assistent till en av presidiets ledamöter.
- Artikel 41 i stadgan, artikel 16 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed och artikel 8 i beslutet av Europaparlamentets presidium av den 29 mars 2004 om tillämpningsbestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 av den 4 november 2003 om regler för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå ⁽¹⁾ åsidosattes genom att tribunalen fann att ett beslutsförfarande vid parlamentet kan ersätta ett beslut från Europaparlamentets presidium.
- Tribunalen ogillade felaktigt invändningen om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF avseende artikel 7 i förordning nr 2004/2003, när den fann att innehållet i förbudet mot indirekt finansiering är ett obestämt rättsligt begrepp och samtidigt medgav att den tillämpade det begreppet.
- Tribunalen åsidosatte artikel 7 i förordning nr 2004/2003 när den fann att förekomsten av en logga för ett politiskt parti, oavsett loggans storlek, på en affisch för ett europeiskt politiskt parti per definition utgör en otillåten direkt finansiering av detta parti.

⁽¹⁾ JO 2003, L 297, p. 1.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Hamas mot rådet

(Mål T-400/10 RENV) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism — Frysning av tillgångar — Huruvida myndighet i tredje land kan anses vara en behörig myndighet i den mening som avses i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Faktaunderlag för beslut om frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Oriktig bedömning — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Rätt till försvar — Rätt till egendom)

(2019/C 93/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hamas (Doha, Qatar) (ombud: advokaten L. Glock)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen, M. Bishop och A. Sikora-Kalèda)

Rättegångsdeltagare som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: D. Colas och F. Fize) och Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis och R. Tricot, därefter F. Castillo de la Torre, L. Baumgart och C. Zadra)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av, för det första, rådets meddelande till personer, grupper och enheter i den förteckning som anges i artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EUT C 188, 2010, s. 13), rådets beslut 2010/386/Gusp av den 12 juli 2010 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EUT L 178, s. 28), och rådets genomförandeförordning (EU) nr 610/2010 av den 12 juli 2010 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 1285/2009 (EUT L 178, 2010, s. 1), i de delar dessa rättsakter berör sökanden, för det andra, rådets beslut 2011/70/Gusp om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EUT L 28, 2011, s. 57) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 83/2011 av den 31 januari 2011 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 610/2010 (EUT L 28, 2011, s. 14), i de delar dessa rättsakter berör sökanden, för det tredje, rådets beslut 2011/430/Gusp av den 18 juli 2011 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EUT L 188, s. 47) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 av den 18 juli 2011 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordningarna nr 610/2010 och nr 83/2011 (EUT L 188, 2011, s. 2), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden, för det fjärde, rådets beslut 2011/872/Gusp av den 22 december 2011 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut 2011/430 (EUT L 343, 2011, s. 54) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1375/2011 av den 22 december 2011 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa

personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning nr 687/2011 (EUT L 343, 2011, s. 10), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden, för det femte, rådets beslut 2012/333/Gusp av den 25 juni 2012 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut 2011/872 (EUT L 165, 2012, s. 72) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 542/2012 av den 25 juni 2012 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning nr 1375/2011 (EUT L 165, 2012, s. 12) i de delar som dessa rättsakter berör sökanden, för det sjunde, rådets beslut 2013/395/Gusp av den 25 juli 2013 om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av, och om upphävande av beslut 2012/765 (EUT L 201, 2013, s. 57) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 714/2013 av den 25 juli 2013 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning nr 1169/2012 (EUT L 201, 2013, s. 10), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden, för det åttonde, rådets beslut 2014/72/Gusp av den 10 februari 2014 om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut 2013/395/Gusp (EUT L 40, 2014, s. 56), och rådets genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 av den 10 februari 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning nr 714/2013 (EUT L 40, 2014, s. 9), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden, för det nionde, rådets beslut 2014/483/Gusp av den 22 juli 2014 om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut 2014/72 (EUT L 217, 2014, s. 35) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 790/2014 av den 22 juli 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning nr 125/2014 (EUT L 217, 2014, s. 1), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden och, för det tionde, rådets beslut (Gusp) 2017/1426 av den 4 augusti 2017 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/154 (EUT L 204, 2017, s. 95) och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1420 av den 4 augusti 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2017/150 (EUT L 204, 2017, s. 3), i de delar som dessa rättsakter berör sökanden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Hamas ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*
- 3) *Republiken Frankrike och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 317, 20.11.2010.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – East West Consulting mot kommissionen(Mål T-298/16) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadestånd — Instrument för stöd inför anslutningen — Tredjeland — Nationell offentlig upphandling — Decentraliserad förvaltning — Beslut 2008/969/EG, Euratom — System för tidig varning — Aktivering av en varning i systemet för tidig varning — Skyddet av unionens ekonomiska intressen — Kommissionens beslut att inte godkänna i förskott — Ingen tilldelning av kontrakt — Tribunalens behörighet — Tillåtlighet av bevis — Rättslig grund för att aktivera varningen saknas — Rätt till försvar — Oskuldspresumtion — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter — Orsakssamband — Materiell och ideell skada — Förlorat kontrakt — Förlorad möjlighet att erhålla andra kontrakt)

(2019/C 93/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och A. Tymen, därefter L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och J. Estrada de Solà)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning för materiell och ideell som sökanden påstår sig ha lidit på grund av att det beträffande sökanden aktiverats en varning i systemet för tidig varning och att kommissionen därefter, på grundval av denna varning, vägrade att godta kontraktet i en offentlig upphandling som tilldelats det konsortium som sökanden ledde och som skulle finansieras av Europeiska unionen inom ramen för instrument för stöd inför anslutning.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionen förpliktas att till East West Consulting SPRL betala 20 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot ERCEA(Mål T-348/16) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration — Projektet Minatran — Stödberättigande kostnader — Ersättning — Skiljedom — Återvinning)

(2019/C 93/50)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande i målet rörande huvudsaken: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och S. Paliou)

Svarande i målet rörande huvudsaken: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (ombud: M. Pesquera Alonso och F. Sgritta, biträdda av advokaterna E. Kourakis och P. Dikaïou)

Saken

Ansökan om återvinning ingiven av ERCEA av domen av den 6 april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, ej publicerad, EU:T:2017:268).

Domslut

- 1) Punkterna 1, 2 och 3 i domslutet i domen av den 6 april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16), upphävs.
- 2) Den fordran som är angiven på debetnota nr 3241606289 av den 26 maj 2016 från Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (ERCEA), vilken innebär att Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis ska återbetala 245 525,43 euro, såsom utgörande en del av det stöd som denna institution tagit emot för projektet Minatran, saknar grund för ett belopp av 233 611,75 euro och detta belopp motsvarar stödberättigande utgifter.
- 3) Den talan som väckts av Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis och den ansökan om återvinning som ingetts av ERCEA ogillas i övrigt.
- 4) ERCEA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis i målen T-348/16 och T-348/16 OP.
- 5) ERCEA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis i mål T-348/16 OP-R.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Bena Properties mot rådet

(Mål T-412/16) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Rätt till försvar — Rätt till effektivt domstolsskydd — Motiveringsskyldighet — Uppenbart felaktig bedömning — Rätt till anseende och heder — Rätt till egendom — Oskuldspresumtion — Proportionalitet)

(2019/C 93/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bena Properties Co. SA (Damaskus, Syrien) (ombud: advokat E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis S. Kyriakopoulou, G. Étienne och A. Vitro, därefter S. Kyriakopoulou och A. Vitro, och slutligen S. Kyriakopoulou, A. Vitro och V. Piessevaux)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 141, 2016, s. 125) och därpå följande genomförandeakter, av rådets beslut (Gusp) 2017/917 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 139, 2017, s. 62), och av rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 131, 2018, s. 16), såvitt dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Bena Properties Co. SA ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

⁽¹⁾ EUT C 364, 3.10.2016.

Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Cham mot rådet

(Mål T-413/16) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Rätt till försvar — Rätt till effektivt domstolsskydd — Motiveringsskyldighet — Uppenbart felaktig bedömning — Rätt till anseende och heder — Rätt till egendom — Oskuldspresumtion — Proportionalitet)

(2019/C 93/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Cham Holding (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis S. Kyriakopoulou, G. Étienne och A. Vitro, sedan S. Kyriakopoulou och A. Vitro och slutligen S. Kyriakopoulou, A. Vitro och V. Piessevaux)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 141, 2016, s. 125) och därpå följande genomförandeakter, av rådets beslut (Gusp) 2017/917 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 139, 2017, s. 62), och av rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 131, 2018, s. 16), såvitt dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Cham Holding ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

⁽¹⁾ EUT C 364, 3.10.2016.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – GQ m.fl mot kommissionen(Mål T-525/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 31 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Assistenten under en övergångsperiod — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tillåts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin "ledande assistent" (AST 10) sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling — Förlust av möjligheten till befordran till lönegrad AST 10 — Berättigade förväntningar)

(2019/C 93/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: GQ, och 7 andra sökande vars namn angetts i bilaga till domen (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvist J. Currall och G. Gattinara, därefter G. Gattinara och C. Berardis-Kayser och slutligen G. Gattinara och G. Berscheid)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: inledningsvist M. Dean och N. Chemaï, därefter J. Steele, L. Deneys och J. Van Pottelberge,) Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och E. Rebasti, därefter M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan som väckts enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut genom vilka tillsättningsmyndigheten vid denna institution har klassificerat sökandena i tjänstekategorierna "assistenter under en övergångsperiod", med följden att de med verkan från 1 januari 2014 inte längre kan befordras till en högre lönegrad, såsom dessa beslut har bekräftats av tillsättningsmyndigheten genom beslut av den 3 juli 2014 i vilket sökandenas klagomål, som ingetts mellan den 11 och 28 mars 2014, avslögs.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) GQ och de övriga tjänstemännen vid Europeiska kommissionen vars namn angetts i bilaga ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 7, 12.1.2015 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-111/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FZ m.fl. mot kommissionen(Mål T-526/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 30 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Handläggare under en övergångsperiod (AD 13) — Handläggare (AD 12) — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tillåts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin "Rådgivare eller motsvarande" eller "Enhetschef eller motsvarande" sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling — Förlust av möjligheten till befordran till en högre lönegrad — Berättigade förväntningar)

(2019/C 93/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: FZ, och 9 andra sökande vars namn angetts i bilaga till domen (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Currall och G. Gattinara, därefter G. Gattinara och C. Berardis-Kayser och, slutligen, G. Berscheid, G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet, (ombud: inledningsvis N. Chemaï och M. Dean, därefter J. Steele och J. Van Pottelberge); och Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och E. Rebasti, därefter M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan som väckts enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut genom vilka tillsättningsmyndigheten vid denna institution har klassificerat sökandena i tjänstekategorierna "handläggare under en övergångsperiod" eller "handläggare", med följden att de med verkan från 1 januari 2014 inte längre kan befordras till en högre lönegrad, såsom dessa beslut har bekräftats av tillsättningsmyndigheten genom beslut av den 3 juli, 17 juli och 6 augusti 2014.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *FZ och de övriga tjänstemän vars namn angetts i bilaga ska ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 70, 12.1.2015 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-113/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FZ m.fl. mot kommissionen(Mål T-540/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Ändring av tjänsteföreskrifterna — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Tjänstekategorier — Övergångsbestämmelser avseende klassificering i tjänstekategorier — Artikel 30 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Handläggare under en övergångsperiod (AD 13) — Handläggare (AD 12) — Befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tillåts enbart för karriärvägar inom den tjänstekategori som innehas — Tillgång till tjänstekategorin "Rådgivare eller motsvarande" eller "Enhetschef eller motsvarande" sker enbart med tillämpning av förfarandet i artikel 4 och artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna — Begreppet åtgärd som går någon emot — Bekräftande rättsakt — Litispensens — Iakttagande av krav i det administrativa förfarandet — Avvisning)

(2019/C 93/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: FZ, och 8 andra sökande vars namn angetts i bilaga till domen (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Currall och G. Gattinara, därefter G. Gattinara och C. Berardis-Kayser och, slutligen, G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis N. Chemaï och M. Dean, därefter L. Deneys, J. Steele och J. Van Pottelberge); och Europeiska unionens råd ombud: inledningsvis M. Bauer och M. Veiga, därefter M. Bauer et R. Meyer)

Saken

Talan som väckts enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut genom vilka tillsättningsmyndigheten vid denna institution har klassificerat sökandena i tjänstekategorierna "handläggare under en övergångsperiod" eller "handläggare", med följden att de med verkan från 1 januari 2014 inte längre kan befordras till en högre lönegrad.

Domslut

- 1) Talan som väckts av FZ och åtta andra tjänstemän vid Europeiska kommissionen vars namn angetts i bilaga, med undantag av GL, avvisas.
- 2) Talan som väckts av GL kan inte upptas till sakprövning och ska under alla omständigheter ogillas.
- 3) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ska ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för de tjänstemän vars namn angetts i bilaga.
- 4) FZ och de övriga tjänstemän vars namn angetts i bilaga ska bära hälften av sina rättegångskostnader.
- 5) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 96, 23.3.2015 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-18/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Kakol mot kommissionen(Mål T-641/16 och T-137/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Meddelande om allmänt uttagningsprov — Nekat tillträde till utvärderingscentrets uttagningsprov — Titlar och examensbevis erkänns inte — Tillträde till ett tidigare uttagningsprov — Villkor för liknande uttagningsprov — Regel om överensstämmelse mellan klagomålet och talan — Rättskraft — Det föregående administrativa förfarandet har inte iakttagits — Beslut som går någon emot i enlighet med artikel 91.1 i tjänsteföreskrifterna — Behörighet som tillkommer den som antagit rättsakten — Begäran om skadestånd)

(2019/C 93/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Danuta Kakol (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten R. Duta)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF angående dels ett yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av den 14 februari 2014, delgivet den 2 maj 2016, och beslutet av den 25 november 2016 att inte bevilja sökanden tillträde till uttagningscentrets uttagningsprov AD/177/10 som anordnats av Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa), på grund av att sökanden inte uppfyllde de särskilda villkoren rörande nödvändiga titlar och examensbevis i meddelandet om uttagningsprov, eller av beslutet att avslå sökandens klagomål mot besluten att inte medge tillträde, dels ett yrkande om att förplikta kommissionen att till sökanden erlagga ett belopp på 5 000 euro i ideellt skadestånd för den skada som sökanden lidit till följd av den förödmjukande behandlingen av sökandens ansökan.

Domslut

- 1) Målen T-641/16 RENV och T-137/17 förenas vad gäller domen.
- 2) I mål T-641/16 RENV finns det inte längre anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring och talan ogillas i övriga delar.
- 3) Talan ogillas i mål T-137/17.
- 4) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader i mål T-641/16 RENV och T-137/17 samt i mål F-48/14 och T-152/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 52, 22.2.2014 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-1/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – FV mot rådet(Mål T-750/16) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Likabehandling — Förbud mot åldersdiskriminering — Uppenbart oriktig bedömning — Ansvar)**

(2019/C 93/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: FV (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och A. Tymen, sedan L. Levi)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: A. Troupiotis och J. A. Steele); och Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och D. Martin)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 8 december 2015 om att entlediga sökanden i tjänstens intresse på grundval av artikel 42c i tjänsteföreskrifterna och, vid behov, av beslutet av den 19 juli 2016 att avslå sökandens klagomål, dels om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) Beslutet av den 8 december 2015 genom vilket FV entledigades i tjänstens intresse ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta FVs rättegångskostnader.
- 4) Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Tribunalens dom av den 15 januari 2019 – HJ mot EMA(Mål T-881/16) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tillfälligt anställda — Delvis avvisning — Begäran om föreläggande — Tjänstemäns tillgång till sin personalakt — Artiklarna 26 och 26a i tjänsteföreskrifterna — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Personalakt som gjorts tillgänglig för samtliga anställda vid EMA — Skydd för fysiska personer vad gäller unionsinstitutioners och -organs behandling av personuppgifter — Ansvar — Ideell skada)**

(2019/C 93/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HJ (ombud: advokat L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (ombud: I. Ratescu och F. Cooney biträdda av advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om dels ersättning för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att handlingarna i HJ:s personalakt gjorts tillgängliga för samtliga anställda vid EMA, dels att två av handlingarna i denna personalakt ska avlägsnas från akten.

Domslut

- 1) Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) förpliktas att till HJ utge en symbolisk euro i ersättning för den ideell skada HJ har orsakats.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) EMA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som HJ har haft.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – TDH Group mot EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Mål T-46/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket Pet Cuisine — Det äldre EU-figurmärket The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 93/59)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: TDH Group (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten D. Chen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden: Comercial de Servicios Agrigan, SA (Huesca, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 10 november 2016 (ärende R 685/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan Comercial de Servicios Agrigán och TDH Group.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) TDH Group ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 78, 13.3.2017.

Tribunalens dom av den 15 januari 2019 – Computer Market mot EUIPO (COMPUTER MARKET)

(Mål T-111/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket COMPUTER MARKET — Absolut registreringshinder — Överklagandet ingivet för sent — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Artikel 60 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 68 i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 49.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 23.1 b i den delegerade förordningen (EU) 2018/625))

(2019/C 93/60)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Computer Market (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaten B. Dimitrova)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 december 2016 (ärende 1778/2016-2) om en ansökan om registrering av figurkännetecknet COMPUTER MARKET som EU-varumärke.

Domslut

1) Överklagandet avslås.

2) Computer Market ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 213, 3.7.2017.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Torné mot kommissionen

(Mål T-128/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Reformen av tjänsteföreskrifterna år 2014 — Tjänstledighet av personliga skäl — Den berörde anställs vid samma tidpunkt som tillfälligt anställd — Övergångsbestämmelser vad avser vissa delar i metoden för att beräkna pensionsrättigheter — Begäran om förhandsbesked — Rättsakt som går någon emot — Syftet med övergångsbestämmelserna — Den personkrets som omfattas av deras tillämpningsområde (ratione personae) — Tjänstetillträde)

(2019/C 93/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabel Torné (Algés, Portugal) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Berscheid och A.-C. Simon, därefter G. Berscheid och L. Radu Bouyon, och slutligen G. Berscheid och B. Mongin)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ombud: inledningsvis advokaten S. Manessi, därefter advokaten P. Martinet, biträdda av advokaterna S. Orlandi och T. Martin), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (ombud: H. Caniard och S. Drew, biträdda av advokaterna S. Orlandi och T. Martin), Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (ombud: M. Chiodi, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (ombud: S. Dunlop, biträdd av advokaterna S. Orlandi och T. Martin), Europeiska bankmyndigheten (ombud: S. Giordano och J. Overett Somnier), Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ombud: A. Lorenzet och N. Vasse, biträdda av advokaterna S. Orlandi och T. Martin) och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (ombud: inledningsvis W. Stevens, därefter M. Vitsa, biträdda av advokaten A. Duron)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF avseende ogiltigförklaring av kommissionens beslut om avslag på sökandens begäran av den 16 december 2015 om att det ska avges ett förhandsbesked som fastställer dagen för hennes tjänstetillträde, i den mening som avses i övergångsbestämmelserna till bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen avseende vissa delar i metoden för att beräkna pensionsrättigheter.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 16 april 2016, bekräftat genom skrivelse från Byrån "för löneadministration och individuella ersättningar" (Europeiska kommissionens lönekontor) av den 29 april 2016, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Isabel Torné.
- 3) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa), Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens dom av den 10 januari 2019 – RY mot kommissionen

(Mål T-160/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Artikel 2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda — Tillsvidareanställning — Uppsägning — Bristande förtroende — Rätten att yttra sig — Bevisbörda)

(2019/C 93/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RY (ombud: inledningsvis advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny, därefter advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och L. Radu Bouyon)

Saken

Angående en talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 27 april 2016 att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 27 april 2016 om uppsägning av RY:s avtal om tillsvidareanställning ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 144, 8.5.2017.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – TP mot kommissionen

(Mål T-464/17) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Lön — Avdrag på lön — Underhåll beviljat av en nationell domstol i ett förfarande om äktenskapsskillnad — Lojalt samarbete med nationella domstolar — Normbunden behörighet — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Den europeiska kodexen för god förvaltningssed — Regeln om överensstämmelse — Rättshandling som går någon emot — Begäran om ersättning — Iakttagande av det administrativa förfarandet)

(2019/C 93/63)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: TP (ombud: advokaten W. Limuti)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och R. Striani)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att göra ett månatligt avdrag på sökandens lön i syfte att utge underhåll till TP:s före detta hustru enligt ett beslut fattat av en italiensk domstol, dels ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) TP ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 309, 18.9.2017.

Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Haswani mot rådet

(Mål T-477/17) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Felaktig bedömning)

(2019/C 93/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: George Haswani (Yabroud, Syrien) (ombud: advokaten G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou och A. Sikora-Kaléda)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: L. Baumgart, A. Bouquet och A. Tizzano)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 141, 2016, s. 125), av rådets genomförandeförordning (EU) 2016/840 av den 27 maj 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 141, 2016, s. 30), av rådets beslut (Gusp) 2017/917 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 139, 2017, s. 62), av rådets genomförandeförordning (EU) 2017/907 av den 29 maj 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 139, 2017, s. 15), av rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/1245 av den 10 juli 2017 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 178, 2017, s. 13), av rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1241 av den 10 juli 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 178, 2017, s. 1), av rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 131, 2018, s. 16) och av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/774 av den 28 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 131, 2018, s. 1) såvitt dessa rättsakter avser sökanden, samt talan enligt artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats med anledning av beslut 2017/917 och genomförandeförordning 2017/907.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *George Haswani ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 16 januari 2019 – Windspiel Manufaktur mot EUIPO (Återgivande av formen på en kapsyl på en flaska)

(Mål T-489/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett återgivande av formen på en kapsyl — Absolut registreringshinder — Avsaknad av särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 93/65)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Tyskland) (ombud: advokaten O. Löffel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Mensing, M. Fischer och D. Walicka)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som EUIPO:s fjärde överklagandenämnd fattat den 1 juni 2017 (ärende R 1374/2016 4) angående en begäran om registrering av ett återgivande av en kapsyl på en flaska som EU-varumärke.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Windspiel Manufaktur GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 309, 18.9.2017.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – UC mot parlamentet

(Mål T-572/17) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2015 — Betygsrapport — Tilldelning av meritpoäng — Motiveringsskyldighet — Rätt att bli hörd — Uppenbart oriktig bedömning — Skadeståndsansvar — Ideell skada)

(2019/C 93/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: UC (ombud: advokat A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: J. Steele och J. Van Pottelberge)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport för 2015, beslutet om att tilldela vederbörande två meritpoäng för samma år, samt beslutet om avslag på vederbörandes klagomål, dels om skadestånd för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *UC ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 369, 30.10.2017.

Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Mas Que Vinos Global mot EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)

(Mål T-576/17) (¹)

(”EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EL SEÑORITO — Det äldre nationella ordmärket SEÑORITA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)”)

(2019/C 93/67)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mas Que Vinos Global, S.L. (Dosbarrios, Spanien) (ombud: advokaten M. J. Sanmartín Sanmartín)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Spanien)
(ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Saken

Överklagande av beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 9 juni 2017 i (ärende R 1775/2016-4) om ett invändningsförfarande mellan JESA och Mas Que Vinos Global.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mas Que Vinos Global S.L. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 357, av den 23.10.2017.

Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Turbo-K International mot EUIPO

(Mål T-671/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TURBO-K — De äldre icke registrerade varumärkena TURBO-K — Relativa registreringshinder — Användning av ett kännetecken i näringsverksamhet i mer än enbart lokal omfattning — Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättsliga åtgärder som vidtas inom common law-systemet på grund av renommésnyltning (action for passing off) — "Goodwill")

(2019/C 93/68)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: A. Norris och A. Muir Wood, barristers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Turbo-K Ltd (Winchester, Förenade kungariket) (ombud: advokaten O. van Haperen, T. St Quintin, barrister och E. Morris, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 14 juli 2017 (ärende R 2135/2016-2), angående ett invändningsförfarande mellan Turbo-K och Turbo-K International.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Anslutningsöverklagandet avvisas.

- 3) Turbo-K International Ltd och Turbo-K Ltd ska var och en bära sina rättegångskostnader samt ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(¹) EUT C 424, 11.12.2017.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – UR mot kommissionen

(Mål T-761/17) (¹)

(Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/322/16 för rekrytering av handläggare på revisionsområdet (AD 5/AD 7) — Villkor för deltagande — Examensbevis som krävs — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna)

(2019/C 93/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: UR (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Mihaylova och B. Mongin)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som uttagningskommittén i uttagningsprovet EPSO/AD/322/16 fattade den 11 augusti 2017 att efter omprövning inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande i detta uttagningsprov.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) UR ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Mål T-801/17) (¹)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermåra artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 93/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 september 2017 (ärende R 524/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Mål T-802/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 93/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 september 2017 (ärende R 525/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Dermatest mot EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)(Mål T-803/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-firgurmärket ORIGINAL excellent dermatest — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b – c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 93/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 september 2017 (ärende R 526/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet ORIGINAL excellent dermatest.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 10 januari 2019 – achtung! mot EUIPO (achtung!)(Mål T-832/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket achtung! — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning 2017/1001))

(2019/C 93/73)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: achtung! GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Seelig och D. Bischof)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis A. Söder, J. Schäfer och D. Walicka, därefter A. Söder, J. Schäfer och H. O'Neill)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 23 oktober 2017 (ärende R 490/2017-4) om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket achtung!.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *achtung! GmbH* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 63, 19.2.2018.

Tribunalens dom av den 14 december 2018 – Inforsacom Logicalis mot EUIPO (Business and technology working as one)

(Mål T-7/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Business and technology working as one — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 93/74)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Inforsacom Logicalis GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och M. Alber)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 20 oktober 2017 (ärende R 808/2017-1), om en ansökan om registrering av ordmärket Business and technology working as one som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Inforsacom Logicalis GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 72, 26.2.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Yado mot EUIPO – Dvectis CZ (Stödkudde)

(Mål T-30/18) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning nr 2371591-0001 (Stödkudde) — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Dokument som skickats till EUIPO genom kontaktförmuläret — Dokument som skickats till EUIPO elektroniskt och per telefax)

(2019/C 93/75)

Rättegångsspråk: slovakiska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Yado s.r.o. (Handlová, Slovakien) (ombud: advokaten D. Futej)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Cottrell och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Litváková)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 14 november 2017 (ärende R 1017/2017-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Dvectis CZ och Yado.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 november 2017 (ärende R 1017/2017-3) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Yado s.r.o:s rättegångskostnader.
- 3) Dvectis CZ s.r.o. ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 94, 12.3.2018.

Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Ecolab USA mot EUIPO (SOLIDPOWER)

(Mål T-40/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket
SOLIDPOWER — Relativt registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU)
2017/1001)

(2019/C 93/76)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: advokaterna V. Töbelmann, K. Middelhoff och C. Saatkamp)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Kompari och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 9 november 2017 (ärende R 1182/2017-5) om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket SOLIDPOWER.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ecolab USA, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

**Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – Equity Cheque Capital Corporation mot EUIPO
(DIAMOND CARD)**

(Mål T-91/18) ⁽¹⁾

**(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket DIAMOND CARD —
Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 93/77)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Kanada) (ombud: I. Berkeley, barrister, P. Wheeler och C. Rani, solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh och A. Folliard-Monguiral)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 14 december 2017 (ärende R 1544/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet DIAMOND CARD.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Equity Cheque Capital Corporation ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018.

**Tribunalens dom av den 17 januari 2019 – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret mot EUIPO – Grupo Bimbo
(ETI Bumbo)**

(Mål T-368/18) ⁽¹⁾

**(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket
ETI BIMBO — Äldre EU-figurmärket BIMBO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling —
Omsättningskrets — Känneteckenslikhet — Det äldre varumärkets särskiljningsförmåga — Artikel 8.1 b
i förordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 93/78)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Turkiet) (ombud: advokaterna D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez och N. Martínez de las Rivas Malagón)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas och H. O'Neill)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico City, Mexiko) (ombud: advokaten N. A. Fernández Fernández-Pacheco)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 11 april 2018 (ärende R 1459/2017-1) om ett invändningsförfarande mellan Grupo Bimbo och ETI Gıda Sanayi ve Ticaret.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018.

Tribunalens beslut av den 16 januari 2019 – Theodorakidi mot EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Mål T-160/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket THYREOS VASSILIKI — Ogiltighetsförklaring — Rätten till namnet Vassiliki i Grekland — Relativa ogiltighetsgrunder med hänsyn till intrånget i en rätt till ett namn — Artikel 60.2 a i förordning (EU) 2017/1001 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2019/C 93/79)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grekland) (ombud: advokaten F. Ikonomidou Ikonomidou)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Markakis)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grekland)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 19 december 2017 (ärende R 40/2017-4) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Vassiliki Benopoulou et Vassiliki Theodorakidi.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vassiliki Theodorakidi ska bära sina rättegångskostnader och ersätta EUIPO:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Tribunalens beslut av den 23 januari 2019 – MLPS mot kommissionen

(Mål T-304/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring och passivitetstalan — Avskrivning av ett klagomål — Kommissionens beslut att inte inleda ett förfarande som grundas på artikel 7 FEU — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2019/C 93/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten M. Gibaud)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Tserepa-Lacombe och H. Krämer)

Saken

Talan dels enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 mars 2018 att inte fullfölja handläggningen av ett klagomål om att ett förfarande enligt artikel 7 FEU ska inledas mot Republiken Frankrike, dels enligt artikel 265 FEUF med yrkande om att tribunalen ska fastställa att kommissionen rättsstridigt avstod från att fullfölja handläggningen av detta klagomål.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Tribunalens beslut av den 16 januari 2019 – Szécsi och Somossy mot kommissionen

(Mål T-331/18) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Institutionell rätt — Underlåtenhet av kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ungerska domstolarna iakttar artikel 13 i direktiv 2005/29/EG och den regel om genomförande i nationell rätt som föreskrivs där — Avvisning)

(2019/C 93/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: István Szécsi (Szeged, Ungern) och Nóra Somossy (Szeged) (ombud: advokaten D. Lazar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Bertelmann och N. Ruiz García)

Saken

Begäran med stöd av artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att kommissionen åsidosatt sin tillsynsplikt.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *István Szécsi och Nóra Somossy ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Tribunalens beslut av den 23 januari 2019 – Prigent mot kommissionen

(Mål T-436/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Avskrivning av ett klagomål — Kommissionens har vägrat att inleda ett fördragsbrottsförfarande — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2019/C 93/82)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Claude Prigent (Caudan, Frankrike) (ombud: advokaten A. Bove)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 maj 2018 att inte inleda ett förfarande till följd sökandens klagomål, vars syfte är att fastställa att påståendet om att de franska myndigheterna har åsidosatt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 2009, s. 1) är riktigt.

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Claude Prigent ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 352, 1.10.2018.

Tribunalens beslut av den 10 januari 2019 – LG Electronics mot EUIPO – Beko (BECON)

(Mål T-557/18) ⁽¹⁾

(Eu-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Det saknas anledning att döma i saken)

(2019/C 93/83)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ombud: advokat M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden: Beko plc (Watford, Förenade kungariket)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 11 juli 2018 (ärende R 41/2018-5), angående ett invändningsförfarande mellan Beko plc och LG Electronics, Inc.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) LG Electronics, Inc. ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta de konstanter som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 399, 5.11.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 januari 2019 – Agrochem-Maks mot kommissionen

(Mål T-574/18 R)

(Interimistiskt förfarande — Växtskyddsmedel — Verksamma ämnet oxasulfuron — Godkännandet för utsläppande på marknaden har inte förlängts — Ansökan om uppskov med verkställighet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning)

(2019/C 93/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Agrochem-Maks d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis, I. Naglis och G. Koleva)

Saken

Angående en talan grundad på artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1019 av den 18 juli 2018 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet oxasulfuron i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 183, 2018, s. 14).

Avgörande

- 1) Begäran om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Talan väckt den 21 december 2018 – Daimler mot kommissionen

(Mål T-751/18)

(2019/C 93/85)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Wimmer, C. Arhold och G. Ollinger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut CLIMA/C4/WB/sg Ares (2018) Referens Ares (2018) 5413709 av den 22 oktober 2018 som fattats enligt artikel 12.2 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011 ⁽¹⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 12.1.2 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 i förening med artikel 1.3 i genomförandebeslutet (EU) 2015/158 ⁽²⁾

- Inom ramen för den första grunden har sökanden hävdade att kommissionen åsidosatte artikel 12.1.2 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011 i förening med artikel 1.3 i genomförandebeslutet (EU) 2015/158, eftersom den i samband med kontrollen av koldioxidbesparingar avvek från det godkända förfarandet i den utsträckning den tillämpade en felaktig Willans faktor.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 12.1.2 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011 i förening med artikel 1.3 i genomförandebeslutet (EU) 2015/158 i förening med artikel 6.1 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011
- Inom ramen för den andra grunden har sökanden hävdade att kommissionen åsidosatte artikel 12.1.2 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011 i förening med artikel 1.3 i genomförandebeslutet (EU) 2015/158 i förening med artikel 6.1 i genomförandeförordningen (EU) nr 725/2011, eftersom den i samband med det kontrollförfarande som den antog för ad hoc-översynen inte beaktade de nödvändiga särskilda förutsättningarna.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 12.2 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011
- Inom ramen för den tredje grunden har sökanden hävdade att kommissionen åsidosatte artikel 12.2 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011, eftersom den beslutade att utesluta miljöinnovation i förhållande till föregående år (2017), trots att förordningarna uttryckligen tillåter ett beslut om uteslutning endast med avseende på det efterföljande året.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd
- Inom ramen för den fjärde grunden har sökanden hävdade att sökandens rätt att bli hörd i enlighet med kraven enligt den allmänna rättsprincipen om rätten till försvar och i enlighet med artikel 41.2 a i stadgan om de grundläggande rättigheterna åsidosattes. Kommissionen tillät ett utbyte av rättsliga ståndpunkter, men antog därefter det omtvistade beslutet.
5. Femte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten
- Inom ramen för den femte grunden har sökanden hävdade att beslutet inte är vederbörligen motiverat i enlighet med kraven i artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna. I det omtvistade beslutet hänvisade kommissionen endast vagt till skillnader i testmetoden men tog inte ställning till den avgörande frågan huruvida och i vilken utsträckning testmetoden krävde att särskilda förutsättningar var uppfyllda och huruvida kommissionen godkände en sådan testmetod vid genomförandet av beslut (EU) 2015/158.

(¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 av den 25 juli 2011 om inrättandet av ett förfarande för godkännande och certifiering av innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen från personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 (EUT L 194, 2011, s. 19).

(²) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/158 av den 30 januari 2015 om godkännande av Robert Bosch GmbH högeffektiva generatorer som en innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen från personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 (EUT L 26, 2015, s. 31).

Talan väckt den 22 december 2018 – FL Brüterei M-V m.fl. mot kommissionen

(Mål T-755/18)

(2019/C 93/86)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: FL Brüterei M-V GmbH (Finkenthal, Tyskland), Erdegut GmbH (Finkenthal), Ökofarm Groß Markow GmbH (Lelkendorf, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt H. Schmidt)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1584 ⁽¹⁾ av den 22 oktober 2018, vilken offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning nr L 264 av den 23 oktober 2018 och ändrade förordning (EG) nr 889/2008 ⁽²⁾ enligt följande: "I artikel 42 b ska datumet 'den 31 december 2018' ersättas med 'den 31 december 2020'",
- förplikta svaranden att till FL Brüterei M V GmbH utge 2 469 503,44 euro, jämte dröjsmålsränta, från dagen för delgivning av stämningsansökan, uppgående till Europeiska centralbankens basräntesats plus 8 procentenheter, och
- slå fast att svaranden är skyldig att ersätta sökanden för vidare skador som uppstår med anledning av att kommissionen i genomförandeförordning (EU) nr 2018/1584 införde en ny tvåårig undantagsreglering som tillät vanliga kycklingar i ekologiska anläggningar med unga värphöns eftersom det inte "fanns några ekologiska kycklingar tillgängliga", trots att det var kommissionens skyldighet att enligt artikel 22.2 i förordning (EG) nr 834/2007 ⁽³⁾ så långt möjligt begränsa detta undantag, det vill säga utan att det för åtnjutande av undantaget krävs att ingen kläckningsanläggning inom en radie på upp till 700 kilometer från värphönsanläggningen kan tillhandahålla ekologiska kycklingar och utan att det krävs bevis för att sådana kycklingar inte är tillgängliga genom att det styrks att beställning utan framgång gjorts från tre kläckningsanläggningar som är kända som leverantörer av sådana kycklingar istället för att värphönsanläggningen vänder sig till kläckningsanläggningar som är kända för att inte leverera sådana kycklingar.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: rättsakten är ogiltig

- Inom ramen för den första grunden gör sökandena gällande att svaranden åsidosatte sin skyldighet att så långt möjligt begränsa undantagen från principen i artikel 14.1 a i förordning (EG) nr 834/2007, enligt vilken unga djur inom ekologisk animalieproduktion ska vara födda och uppvuxna i ekologiska anläggningar.
- I detta hänseende har sökandena gjort gällande att en tvåårig förlängning av undantaget åsidosatte kravet i artikel 22 i förordning (EG) nr 834/2007, enligt vilket undantagen ska begränsas så långt möjligt. Enligt sökandena möjliggör avsaknaden av kvalitativa villkor och begränsningar missbruk såsom svaranden konstaterat i Nederländerna.

2. Andra grunden: ansvar för en rättsstridig administrativ rättsakt, med tillämpning av artikel 340 FEUF

- Inom ramen för den andra grunden gör sökandena gällande att svaranden inte har säkerställt att Nederländerna iakttar den bestämmelse som återfinns i artikel 42 b i förordning (EG) nr 889/2008.
- I detta hänseende gör sökandena gällande att svarandens rättsstridiga beteende har lett till inkomstförluster för sökandena, eftersom svaranden inte har anmodat nederländska myndigheter att agera korrekt vad gäller användning, i ekologiska värphönsanläggningar, av kycklingar som växt upp i ekologiska anläggningar.

3. Tredje grunden: ansvar för rättsstridigt utövande av genomförnadebefogenheter

- Inom ramen för den tredje grunden gör sökanden gällande att svaranden, genom att införa ett nytt undantag, som inte är begränsat i tiden och inte omfattas av något kvalitativt villkor eller krav, har åsidosatt bestämmelserna i artikel 22 i förordning (EG) nr 834/2007 och handlat utanför sin behörighet.

- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1584 av den 22 oktober 2018 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 264, 2018, s. 1).
- (²) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1584 av den 22 oktober 2018 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, 2008, s. 1).
- (³) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 2007, s. 1).

Talan väckt den 28 december 2018 – AG mot Europol

(Mål T-756/18)

(2019/C 93/87)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: AG (ombud: advokaten C. Abrar)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det tysta avslaget på sökandens klagomål av den 2 juli 2018 till svaranden,
- förplikta svaranden att meddela ett motiverat, rättsenligt beslut om hans anspråk på en andel av Europol's pensionsfond, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: allmänt åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- Inom ramen för den första grunden gör sökanden gällande att svaranden gav tyst avslag på hans ansökan om i) översändande av en förvaltningsakt genom vilken svaranden tillämpade beslut (EU) 2015/1889 (¹) på sökanden och ii) en motivering till förvaltningsakten jämte en förklaring till varför en betydande av pensionsfondens tillgångar delades ut till medlemsstaterna.
- Sökanden gör därvidlag gällande att svaranden inte uppfyllt sina skyldigheter enligt principerna för god europeisk förvaltningssed och enligt artikel 296 FEUF. Sökanden har också en berättigat intresse av att väcka talan av den anledningen att endast ett motiverat beslut om hans rättigheter till Europol's pensionsfond möjliggör för honom att bedöma rättsenligheten av tilldelningen och genomförandet av eventuella ytterligare anspråk.

2. Andra grunden: accessorisk överprövning av beslut (EU) 2015/1889

- Inom ramen för den andra grunden gör sökanden gällande att den förmodade grunden för det beslut som inte meddelades vid en rättslig överprövning också kan visa sig vara ett uttryck för en oriktig bedömning och därmed rättsstridig. Det är i det sammanhanget särskilt viktigt att få förklarat varför betydande delar av Europols pensionsfond förts över till medlemsstaterna.
- I andra hand gör sökanden gällande att tribunalen av processekonomiska hänsyn och för att undvika en ytterligare rättsprocess kan ge svaranden upplysningar om rättsstridigheten av beslut (EU) 2015/1889, då någon accessorisk prövningen av det beslutet inte kan ske i avsaknad av ett motiverat beslut.

(¹) Rådets beslut (EU) 2015/1889 av den 8 oktober 2015 om upplösning av Europols pensionsfond (EUT L 276, 2015, s. 60).

Överklagande ingett den 20 december 2018 – Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Mål T-760/18)

(2019/C 93/88)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: R. Hoy, Solicitor, och J. Bowhill, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: New York Mercantile Exchange, Inc. (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket "NYMEX BRENT" – Registreringsansökan nr 15 333 891

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat avfjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 oktober 2018 i ärende R 102/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
-

Talan väckt den 4 januari 2019 – Irish Wind Farmers' Association med flera mot kommissionen**(Mål T-6/19)**

(2019/C 93/89)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irland), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irland), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irland) och Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Irland) (ombud: advokaterna M. Segura Catalán och M. Clayton)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens skrivelse av den 25 oktober 2018 avseende ärende SA.44671 Irland – Påstått olagligt statligt stöd som beviljats till sektorn för fossila bränslen i form av reducerade fastighetsskatt, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en enda grund. Kommissionen underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande i enlighet med artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i förordning 2015/1589⁽¹⁾, trots att det var oklart huruvida det rörde sig om statligt stöd, vilket ledde till att sökandenas processuella rättigheter åsidosattes. Grunden består av två delar:

1. Den första delen: Kommissionen borde ha antagit ett formellt beslut. Kommissionen har inte genomfört en riktig granskning av klagomålet, såsom krävs enligt kommissionens egna regler och den angripna rättsakten har antagits i strid med bestämmelserna i förordning 2015/1589.
2. Den andra delen: Kommissionen borde ha ifrågasatt att åtgärden klassificerades som statligt stöd och borde därför ha inlett ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 4.4 i förordning 2015/1589, i synnerhet eftersom kommissionen bland annat missuppfattade omfattningen av klagomålet, underlät att på ett tillfredsställande sätt granska alla de uppgifter som lämnats in av klaganden i samband med klagomålet, underlät att granska åtgärden på rätt sätt och tillämpade inte rätt metod vid bedömningen av selektivitet, samt underlät att granska de andra kraven enligt artikel 107 FEUF.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9, och rättelse i EUT L 159, 2016, s. 23).

Överklagande ingett den 4 januari 2019 – United States Seafoods mot EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)**(Mål T-10/19)**

(2019/C 93/90)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Klagande: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Förenta staterna) (ombud: advokaterna C. Spintig, S. Pietzcker och M. Prasse)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket innehållande ordelementen "UNITED STATES SEAFOODS" – Registreringsansökan nr 1 365 398

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 11 oktober 2018 i ärende R 817/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Talan väckt den 11 januari 2019 – Giulia Moi mot parlamentet

(Mål T-17/19)

(2019/C 93/91)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giulia Moi (XX (*), Italien) (ombud: advokaten M. Contini)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslutet av Europaparlamentets presidium av den 12 november 2018 om fastställande av det beslut som Europaparlamentets ordförande meddelade den 2 oktober 2018 om vidtagande av sanktionsåtgärder gentemot Giulia Moi, vilka innebär att hon förlorade rätten till traktamente för en period på 12 dagar med anledning av att hon hade utsatt sina två ackrediterade parlamentsassistenter för mobbning.
- i andra hand, för det fall att tribunalen mot förmodan skulle fatta det i så fall starkt ifrågasatta beslutet att inte bifalla det första yrkandet, slå fast att de sanktionsåtgärder som vidtagits var alltför långtgående och/eller oproportionerliga och därför ersätta dem med åtgärder i enlighet med artikel 166 a i Europaparlamentets arbetsordning.
- under alla omständigheter förplikta svaranden att erlagga skadestånd till ett belopp som tribunalen efter en skälighetsbedömning fastställer till 50 000 euro – eller det högre eller lägre belopp som anses vara rimligt – och att ålägga ordföranden att offentliggöra detta i plenum i Europaparlamentet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande åsidosättande av den kontradiktoriska principen, av principen om rätten till en rättvis rättegång och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

1. Det ska framhållas att det saknas grund för disciplinåtgärden i fråga, vilken vidtagits endast med hänvisning till den rådgivande kommittén som, utan att ange något skäl och utan bevis, slog fast att sökandens beteende utgjorde mobbning.
2. Det står vidare klart att Europaparlamentets presidium har utövat sina befogenheter på ett uppenbart felaktigt sätt, vilket utan tvekan utgör maktmissbruk, genom att de omständigheter som har ansetts föreligga, och vilka har gjorts gällande av de påstått mobbade assistenterna, inte kan anses utgöra mobbning i den mening som avses i artikel 12a i tjänsteföreskrifterna.
3. Europaparlamentets presidium gjorde fel och missuppfattade de omständigheter som låg till grund för beslutet med avseende på begreppet mobbning såsom det anges i artikel 12a i tjänsteföreskrifterna. Med "mobbning" avses allt olämpligt uppträdande "av en viss varaktighet, upprepat eller systematiskt", i form av beteenden, uttalade eller skrivna ord, gester eller andra handlingar som är avsiktliga och kränkande för en persons självkänsla, värdighet eller fysiska eller psykiska integritet.
4. Mot bakgrund av begreppet mobbning, såsom det anges ovan, följer av de omständigheter som framgår av handlingarna i ärendet att sökanden på intet sätt har gjort sig skyldig till mobbning. De få anmärkningar, som dessutom endast avser en mycket kort tidsperiod, avser de uppgifter som assistenterna utfört och deras närvaro på kontoret, och ger uttryck för deras hämnd mot sökanden på grund av att denna begärt att de skulle sägas upp.
5. Därutöver har ingen utomstående observatör med normal uppfattningsförmåga och med kännedom om den särskilda arbetsmiljön för parlamentsledamöter och deras direkta medarbetare kunnat dra slutsatsen att det beteende som tillskrivs sökanden är alltför långtgående och ska fördömas så att det beteendet skulle vara kränkande för de ifrågavarande assistenternas självkänsla, värdighet eller fysiska eller psykiska integritet, även med beaktande av den generösa ersättning som parlamentet utbetalat till dem.

Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Mål T-21/19)

(2019/C 93/92)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ombud: juristen A. Tarí Lázaro)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket mediFLEX easystep – Registreringsansökan nr 15 730 898

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 8 november 2018 i ärende R 76/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå ansökan om registrering som EU-varumärke nr 15 730 898 i sin helhet, och
- tillerkänna klaganden ersättning för sina rättegångskostnader.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 januari 2019 – Limango mot EUIPO – Consolidated Artists (limango)**(Mål T-23/19)**

(2019/C 93/93)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Klagande: Limango GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Hauss-Löhde och M. Mette)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "limango" – Registreringsansökan nr 6 943 096

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 3 oktober 2018 i de konnexa ärendena R 1844/2017-1 och R 2093/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändningen i dess helhet, och
- förplikta motparten och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 8.5 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 11 januari 2019 – INC and Consorzio Stabile Sis mot kommissionen**(Mål T-24/19)**

(2019/C 93/94)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: INC SpA (Turin, Italien) och Consorzio Stabile Sis SCpA (Turin) (ombud: advokaterna H.-G. Kamann, F. Louis och G. Tzifa)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut COM (2018) 2435 slutlig av den 27 april 2018 i ärende SA. 49335 (2017/N) och SA.49336 (2017/N) ⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en grund för respektive fall av påstått statligt stöd.

1. Grund vad gäller ärende SA. 49335 (2017/N): Kommissionen har genom att anta det angripna beslutet underlåtit att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF och artiklarna 4.4 samt 6 i förordning (EU) 2015/1589, ⁽²⁾ trots att det förekommit stora svårigheter under det preliminära undersökningsförfarandet avseende huruvida det anmälda statliga stödet till ett italienskt betalmotorvägsföretag (Autostrade per l'Italia SpA) var förenligt med den inre marknaden. Sökanden har gjort gällande att kommissionen därigenom åsidosatt artikel 108.3 FEUF och artikel 4.3 i förordning 2015/1589.
2. Grund vad gäller SA.49336 (2017/N): Kommissionen har, genom att anta det angripna beslutet, underlåtit att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF och artiklarna 4.4 samt 6 i förordning (EU) 2015/1589, trots att det förekommit stora svårigheter under det preliminära undersökningsförfarandet avseende huruvida det anmälda statliga stödet till ett italienskt betalmotorvägsföretag (Società Iniziative Autostradali e Servizi Spa) var förenligt med den inre marknaden. Sökanden har gjort gällande att kommissionen därigenom åsidosatt artikel 108.3 FEUF och artikel 4.3 i förordning 2015/1589.

⁽¹⁾ EUT C 379, 2018, s. 3.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

**Överklagande ingett den 15 januari 2019 – Idea Groupe mot EUIPO – The Logistical Approach
(Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)****(Mål T-29/19)**

(2019/C 93/95)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter**

Klagande: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Frankrike) (ombud: advokaten P. Langlais)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: The Logistical Approach BV (Uden, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there i färgerna svart, vitt och olika nyanser av blått – Registreringsansökan nr 14 567 184

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 12 november 2018 i ärende R 2064/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förplikta företaget The Logistical Approach B.V att ersätta kostnaderna för det fall att det intervenerar.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 17 januari 2019 – Benavides Torres mot rådet

(Mål T-35/19)

(2019/C 93/96)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/1656 ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 ⁽²⁾ såvitt bestämmelserna däri avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Sökanden hävdar att svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning genom att konstatera att sökandens namn skulle behållas i den lista som återfinns i bilaga I till rådets beslut (Gusp) 2017/2074 ⁽³⁾ och bilaga IV till rådets förordning (EU) 2017/2063 ⁽⁴⁾, trots att sökanden inte längre fyller någon funktion inom Venezuelas politiska och militära myndigheter och inte har någon koppling till dessa.

- ⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 7.11.2018, s. 10).
- ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 7.11.2018, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/2074 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 14.11.2017, s. 60).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2017/2063 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 14.11.2017, s. 21).

Överklagande ingett den 18 januari 2019 – PE Digital mot EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)

(Mål T-36/19)

(2019/C 93/97)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: PE Digital GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: Rechtsanwälte V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Övriga parter vid överklagandenämnden: Spark Networks Services GmbH (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke ElitePartner – EU-varumärke nr 5 996 351

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 25 oktober 2018 i ärende R 614/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet på så sätt att det omstridda varumärket inte strider mot artikel 59.1 a jämfört med artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001,
- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta motparten, och i förekommande fall övriga parter vid överklagandenämnden, att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive klagandens.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämfört med artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94.1 första meningen i förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 21 januari 2019 – Amigüitos pets & life mot EUIPO - Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)

(Mål T-40/19)

(2019/C 93/98)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Spanien) (ombud: advokaten N. Fernández Fernández-Pacheco)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-figurmärke innehållande ordelementet "THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect" i vitt, rött och svart – Registreringsansökan nr 15 385 719

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 november 2018 i ärende R 272/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån invändningen mot registreringsansökan nr 15 385 719 godtagits,
- förplikta EUIPO att bifalla registreringsansökan nr 15 385 719 för samtliga varor som ansökan avser och
- förplikta intervenienten och i förekommande fall EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna vid EUIPO.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 23 januari 2019 – Globalia Corporación Empresarial mot EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)

(Mål T-44/19)

(2019/C 93/99)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Spanien) (ombud: advokaten A. Gómez López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Touring Club Italiano (Milano, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TC Touring Club i färgerna röd och ljusgrå – Registreringsansökan nr 15 299 001

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 9 november 2018 i ärende R 448/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet på grund av ett åsidosättande av artikel 95.1 och 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 som utgör ett väsentligt förfarandefel, och/eller
- ogiltigförklara det överklagade beslutet på grund av en felaktig tillämpning av artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, och konstatera att bevis för "verkligt" bruk av det äldre varumärket är otillräckligt eller av icke avgörande betydelse, och/eller
- ogiltigförklara det överklagade beslutet på grund av en felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, och konstatera att det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena
- förplikta motparten och intervenienten, om vederbörande deltar i förfarandet, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 och 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001
-

Talan väckt den 25 januari 2019 – Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen**(Mål T-46/19)**

(2019/C 93/100)

*Rättegångsspråk: grekiska***Parter***Sökande:* Republiken Grekland (ombud: Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A.E. Vasilopoulou)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del Republiken Grekland åläggs schablonmässiga finansiella korrigeringar med ett engångsbelopp på 25 092 988,84 euro brutto och 24 851 438,56 euro netto till följd av kontroll AA/2016/013/GR avseende arealstöd enligt begäran för år 2015/16 (räkenskapsåren 2016 och 2017, sidorna 63–74 i den sammanfattande rapporten), och förplikta svaranden att ersätta Republiken Greklands rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 4.1 h i förordning nr 1307/2013⁽¹⁾ vad gäller tolkningen och tillämpningen av definitionen "permanent gräsmark".
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är bristfälligt motiverat i strid med artikel 296 FEUF och artikel 18.5 i förordning nr 640/2014⁽²⁾ vad gäller riktlinjerna för kvalitetsvärdering av PSR (Executable Test Suite (ETS) LPIS data quality measures, version 6.0) och i strid med proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är bristfälligt motiverat i den del som sökanden åläggs schablonmässiga finansiella korrigeringar med ett engångsbelopp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor (EUT L 181, 2014, s. 48).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV